БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА РАДНОГ НАРОДА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

ИЗЛАЗИ 20-ог У МЕСЕЦУ • ГОДИНА VII • ЈАНУАР 1982. • БРОЈ 67 • ЦЕНА 5 ДИНАРА

Социјалистичка Република Србија · АП Војводина · ИСТОРИЈСКИ АРХИВ · Бела Црква

ПОСЕТА НИКОЛЕ КМЕЗИЋА БЕЛОЈ ЦРКВИ

И ВОДА — И ХРАНА

★ ЧЕТИРИ КЉУЧНА ПРОБЛЕМА ДАЉЕГ РАЗВОЈА БЕЛОЦРКВАНСКОГ ПОДРУЧЈА, ПРЕМА РЕЧИМА ПРЕДСЕДНИКА ИЗВРШНОГ ВЕЋА ВОЈВОДИНЕ СУ ДОХОДОВНО ПОВЕЗИВАЊЕ, РАЗВОЈ СТОЧАРСТВА ДЕФИНИСАЊЕ ПРОГРАМА У КООПЕРАЦИЈИ И ВОДОПРИВРЕДНА ПРОБЛЕМАТИКА

У једнодневној радној посети Белој Цркви, 24. децембра, био је Никола Кмезић, председник Извршног већа Скупштине САП Војводине са сарадницима Петром Илићем, секретаром за пољопривреду и Шандором Хорватом, секретаром за водопривреду. Домаћини су им били представници друштвено-политичких и радних организација општине.

Са достигнутим степеном економског развоја и главним задацима у наредном периоду госте је упознао председник Извршног већа општине Зоран Шинжар. Између осталог он је рекао да и поред изузетних резултата који су постигнути у периоду од 1975—1980. године није се остварило очекивање да се белоцркванска општина нађе у кругу средње развијених општина Војводине. У протеклом средњорочном периоду остварен је континуитет са претходним петогодиштем на свим правцима сем запошљавања, акумулације и обима инвестиција. Од 26.000 становника запослених је 5.000 — у индустрији 2.000, агрокомплексу 900 и грађевинарству 300. На раду у иностранству налази се 1.500 наших суграђана. Незапослених је око 1.000. Национални доходак по становнику је 1.628 долара што је за 328 долара више у односу на 1976. годину. Изграђени су капитални објекти. Фабрика керамичких шпалт плочица, водовод, штампарија, заливни систем, Фабрика бетонских елемената, нова хала „Жарка Златара“, воћњаци, виногради... Почела је изградња Школског центра, адаптиране су школе у месним заједницама и изграђене амбуланте. Запослено је нових 720 радника па је у привреди белоцрквanске општине тренутно око 4.000 запослених. Завршен је програм истраживања минерала који има велику будућност. У наредном периоду треба наставити са још интензивнијим развојем који би се базирао на постојећим и новоизграђеним капацитетима. Неопходно је у циљу заокружења производње изградити фабрику за прераду воћа, чији би производи нашли сигурног купца и на нашем и на иностраном тржишту. План извоза робе за 1981. годину биће премашен па је и то показатељ у ком правцу треба убудуће усмерити снаге.

Озбиљан проблем на чијем је решавању, и поред уложених напора, мало постигнуто је водопривреда. Специфичност овог терена и његова угроженост од поплава и подземних вода може да поремети даљи друштвено-економски развој. Зато се у наредном периоду решавање водопривредне проблематике намеће као један од приоритетних задатака рекао је Зоран Шинжар.

Детаљније о агрокомплексу говорио је Благоје Паковић, директор ПИК-а „Јужни Банат“. Он је истакао да су у Комбинату сагледали потребу за ширим повезивањем. У том циљу је и сачињен елаборат о економској оправданости повезивања са СОУР ПИК „Тамиш“ из Панчева па ће се и радници ускоро изјаснити о њему. Говорећи о производњи воћа директор Комбината је рекао да је током 1981. године на конвертибилно тржиште извезено 3.000 вагона воћа и да се у 1982. години очекују још бољи резултати. У производњи воћа створена је солидна база па би следећа етапа требала да буде изградња прерадног капацитета.

Са радног састанка представника Извршног већа Скупштине САПВ и наших друштвено-политичких радника и привредника у Општинском комитету СКВ

О сточарству и разлозима његове неразвијености на друштвеном сектору пољопривреде говорио је Ставрија Митић, директор РО „Пољопривреда“. Повољни услови за интензивнији развој сточарства постоје па ће се у наредном периоду изградити две фарме крава, рекао је Митић. Он се посебно задржао на проблемима нерешног режима подземних вода које наносе знатне штете пољопривреди.

Укључујући се у дискусију Шандор Хорват, покрајински секретар за водопривреду, сложио се да је после изградње „Ђердапа“ и хидросистема ДТД дошло до поремећаја подземних вода услед чега су нерегулисани токови река постали још већи проблем. Дуго и споро се ради на овом пољу. До сада је ипак доста урађено, али сви проблеми још нису решени. Радови на каналима и насипима трају, а на пролеће ће почети нови (заштита села Кусића). Детаљна регулација Нере и Караша извршиће се у наредном петогодишту — од 1985. године. Међутим, сада се јавља други проблем. Средства за изградњу водопривредних објеката су обезбеђена али још нема пројеката по којима би се радило. Зато се треба ангажовати на том пољу како не би дошли у ситуацију да средства стоје због неизрађених планова.

Са посебном пажњом саслушано је излагање Будимира Радуловића, председника колегијалног пословодног одбора Фабрике „25. мај“. Овај нов прерадни капацитет пуштен је у пробну производњу 1. октобра и од тада раде обе линије за производњу керамичких и шпалт плочица. Сва досадашња производња продата је, а закључено је готово 50 одсто посла за 1982. годину. У производњи домаће сировине учествују са 80 одсто, а ради се на замени преосталих увозних супстанци, па је у том циљу измењен и део технологије. Јавили су се и неки проблеми карактеристични за нове фабрике на почетку производње, који се за сада успешно отклањају, мада треба још доста учинити да би се сви у потпуности решили.

Душко Краиновић, директор МИ „Жарко Златар“ и Владимир Кастељанов, ВД директор КГМ „Стандард бетон“ упознали су председника Извршног већа САП Војводине и његове сараднике са ситуацијом и резултатима својих колектива.

На крају је у дискусији учествовао и Никола Кмезић. Он је подвукао значај четири проблема која по његовом мишљењу заузимају важно место и без чијег решавања нема бржег напретка белоцрквanске привреде. Пре свега то је доходовно повезивање, развој сточарства, дефинисање програма у кооперацији и водопривреда.

Доходовно повезивање и удруживање рада и средстава, посебно у агрокомплексу, предуслов су за повећање дохотка. Заједнички интереси оних који се удружују морају бити у првом плану. Удруживање је подела рада у којој сваки чинилац система треба да нађе своје место. Једино овако постављено повезивање има сврхе и представља дугорочно решење, рекао је Никола Кмезић.

(наставак на 2. страни)

ПОСЕТА НИКОЛЕ КМЕЗИЋА БЕЛОЈ ЦРКВИ

И ВОДА — И ХРАНА

(наставак са 1. стране)

Према његовом мишљењу сточарство је неискоришћена шанса нашег подручја. Требало би зато сачинити целовит концепт развоја ове пољопривредне гране. Посебно би требало обрадити могућност развоја овчарства, за које постоје добри предуслови, а интерес иностраних купаца за производе ове гране је велики. Целовитом приступу овој идеји не би требало да промакне ни добро организована производња хране за стоку, па треба размишљати и о фабрици јевтине сточне хране из отпадака и силажи.

Кооперативни односи још нису достигли онај ниво који би реално могли да имају. Мало се пажње посвећује индивидуалним пољопривредницима. И у овој области осећа се недостатак јединственог концепта и дугорочнијег планирања. Индивидуални сектор би по мишљењу председника Извршног већа САП Војводине могао да постане значајан произвођач воћа а и сточарство је прилика за његов бржи и потпунији развој.

Говорећи о водопривредној проблематици, Никола Кмезић се заложио за критичнији приступ овим проблемима. Зато би требало што пре припремити елаборате о водопривредној ситуацији у белоцркванској општини за Извршно веће Скупштине Војводине.

Пошто су створене добре основе у воћарству, може се размишљати и о вишим фазама прераде а извоз свежег воћа треба и даље повећавати. У индустрији је неопходно што више сировина заменити домаћим и обезбедити потребне стручњаке. Говорећи о заокруживању производње ретких минерала друг Кмезић је указао да се у изналажењу решења мора ићи на шире повезивање.

Читава привреда се мора још боље организовати како би се ублажиле тешкоће у 1982. години која неће бити ни мало лакша од 1981. године. Смањивање увоза и повећање извоза, уз очување стопе раста производње, морају бити у средишту пажње. Да би се то постигло треба радити пуним капацитетима а сировине и репроматеријал обезбеђивати удруживањем рада и средстава са произвођачима. Важно питање је и замена нафте и нафтних деривата чврстим горивима — подвукао је на крају излагања председник Извршног већа САП Војводине, Никола Кмезић.

Исаковић и Бранков

КОНСТИТУИСАНА НОВА МЕСНА КОНФЕРЕНЦИЈА ССРНВ БЕЛА ЦРКВА

Крајем прошле године оформљена је Месна конференција Социјалистичког савеза Бела Црква од 45 делегата изабраних из свих структура у Белој Цркви.

На првој седници новоизабрани МК ССРНВ изабрано је Председништво од 11 чланова: Зоран Павлов, Бранче Мали, Жарко Петровић, Божидарка Милићев, Бранко Шинжар, Вељко Станојевић, Фрања Елијаш, Дана Радосављевић, Душко Стаменковић, Радомир Милојевић и Слободан Тодоровић.

За председника и секретара на две године изабрани су Зоран Павлов и Бранче Мали.

Из самоуправне судске праксе

РУБРИКУ УРЕЂУЈУ: Ђура Милићев и Драгослав Николић

★ Учинио сам повреду радне обавезе и изречена ми је мера — Распоређивања на друге послове. Сматрам да је изречена мера престрога и интересује ме да ли Суд удруженог рада може да преиначи Одлуку Дисциплинске комисије?

Суд удруженог рада може само да утврђује да ли је у дисциплинској ствари поступак законито вођен од стране надлежног органа у ОУР-у, да ли је повреда фактички и учињена, као и да ли је за такву повреду изречена дисциплинска мера која је предвиђена у самоуправном општем акту.

Суд удруженог рада не може да одлучује о врсти и висини дисциплинске мере коју је изрекао надлежни орган у ООУР-у.

Ово из разлога, што је решавање о дисциплинским стварима самоуправно право радника у ОУР-у, па Суд удруженог рада може само да врши контролу законитости ових одлука.

ПРАЗНИНЕ У САМОУПРАВНОМ ПРАВУ

Нису ретке појаве да недостаје конкретна самоуправна норма за решавање спорног односа (ако није донет акт, или ако је донет нема одредби о спорном односу, или ако их има оне су нејасне или непотпуне).

По нашем мишљењу, ако нема самоуправног општег акта или су одредбе нејасне, непотпуне-радници нису конституисали своје право и не постоји основ за остваривање неког права.

Према одредбама Закона о удруженом раду није тешко закључити да судови удруженог рада нису овлашћени да одлучују у име радника, како у погледу уређивања међусобних односа радника тако и у погледу оцењивања целисходности решења у појединим активима ОУР-а.

Отуда ово питање заслужује ширу друштвену пажњу, а да не говоримо са колико пажње и проучавања треба прићи сваком Предлогу самоуправног општег акта у ОУР-у.

СКУПШТИНСКЕ ТЕМЕ

24. ЗАЈЕДНИЧКА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

Нове статутарне одредбе

★ МАНДАТ ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ БИЋЕ ГОДИНУ ДАНА, ПРЕДСЕДНИКА ИЗВРШНОГ ВЕЋА ДВЕ, А ФУНКЦИОНЕРА ОРГАНА УПРАВЕ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ ★ УМЕСТО 120 НОВ СКУПШТИНСКИ САЗИВ БРОЈАЋЕ 80 ДЕЛЕГАТА ★ УСВОЈЕНИ ПРЕДЛОЗИ ЗА ОСНИВАЊЕ ОПШТИНСКИХ ДРУШТВЕНИХ САВЕТА

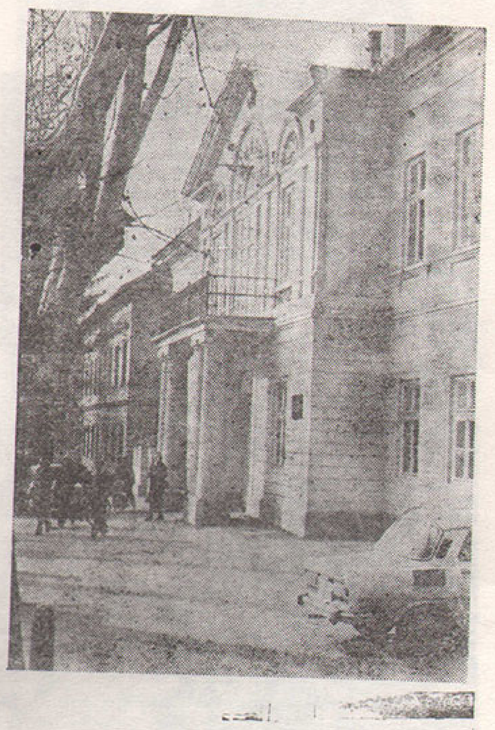

25. децембра одржана је последња седница Скупштине општине у 1981. години. Због недостатка кворума рад заједничке седнице почео је са једним сатом закашњења. Ни је ни мало пријатно сазнање да се понавља већ уочена немарност делегата. Јер како другачије објаснити појаву да се неопходна већина присутних обезбеђује телефонским позивањем „заборавних“ делегата у паузи насталој одлагањем почетка седнице. Ближе се и нови избори за делегата и делегације па уочена појава треба да послужи и као поука. Јер, бити делегат Скупштине општине није само част и поверење указано појединцу већ и обавеза да се поверени задаци одговорно извршавају.

Делегати сва три већа Скупштине прихватили су предлог одлуке о изменама и допунама Статута општине као и Одлуку о спровођењу ових измена. Суштина промена везана је за даљу изградњу и усавршавање делегатског система и спровођење иницијативе друга Тита о колективном раду и одговорности. Досадашњи број од 120 делегата Скупштине смањује се на 80-Веће удруженог рада имаће 40 делегата, Веће месних заједница и Друштвено-политичко веће по двадесет делегата. Донекле су измењени и делокрузи већа. Новим изменама Друштвено-политичко веће измениће положај у смислу одлучивања и више ће се бавити покретањем иницијатива, док ће Веће удруженог рада и Веће месних заједница одлучивати о предлозима везаним за њихов делокруг. Нов начин рада већа примењиваће се од 1. јануара 1982. године.

Председник Скупштине и председници Већа удруженог рада, Већа месних заједница и Друштвено-политичког већа бираће се на годину дана, док ће секретар Скупштине бити именован на четири године. Председник Извршног већа биће биран са мандатом од две године. Радом општинских органа управе и организација које врше послове од интереса за општину руководиће функционери који ће бити бирани на четири године. То би у најкраћем била суштина усвојених промена Статута општине са којима ћемо се детаљније упознати током избора нових делегација и делегата марта месеца.

Усвојени су и предлози договора и одлука о образовању општинских друштвених савета. Тако је уз измене Статута везаних за колективни рад и одговорност и одлукама о друштвеним саветима створена још повољнија клима за даљи развој и унапређивање делегатског система општине.

Пред делегатима се нашао и извештај о раду Извршног већа Скупштине за период 1980 — 1981. годину. У том периоду Извршно веће одржало је укупно 107 седница, које редовних, које ванредних или заједничких, са 551 тачком дневног реда. Све цифре, иако говоре саме по себи о активности овог тела Скупштине, још су потпуније ако се погледа преглед одржаних седница. Готово да нема ни једне области живота и рада у општини која није разматрана. Акценат је ипак стављен на спровођењу мера економске стабилизације. Проблем развоја, боље снабдевање, извоз, Средњорочни план, удруживање рада и средстава водопривреда, сетва, припрема земљишта, попис становништва, послови општенародне одбране и још читав низ осталих области били су предмет разматрања, координације и помоћи Извршног већа. И поред неоспорних резултата остало је још низ нерешених проблема који траже решење на дужи рок а стално се јављају и нови са којима се треба хватати у коштац. У таквој ситуацији, поред низа субјективних и објективних околности, урађено је заиста доста.

Делегати су прихватили и Предлог одлуке о продужењу пробне производње Фабрике керамичких шпалт плочица „25. мај“ до 31. марта 1982. године због проблема који су се јавили у процесу производње и организације.

Веће удруженог рада разматрало је информацију о оствареним финансијским резултатима организација удруженог рада из непривреде по периодичном обрачуну за јануар-септембар 1981 године. У ванпривреди су за девет месеци прошле године остварена позитивна кретања сем у расподели чистог дохотка. Расту издаци за личну и заједничку потрошњу на терет фондова. Чист доходак је већи за 24,5 одсто, лична и заједничка потрошња за 27,9 одсто а фондови за свега 4,2 одсто.

Делегати Већа удруженог рада прихватили су Предлог новог друштвеног договора о запошљавању на подручју белоцркванске општине. Овим договором створени су предуслови да се приђе квалитетнијем решавању запошљавања.

Прихваћен је и Предлог одлуке о ослобађању пореза из личних доходака следећих радних организација Железничке радне организације, „Белоцркванке“, „Комуналца“, „Белоцркванског водовода и канализације“, Фабрике „25. мај“ ООУР-а „Расадника“ и Болнице за плућне болести „Анђа Јовановић“.

Друштвено-политичко веће и Веће месних заједница разматрали су анализу о облицима, видовима и нивоу заштите учесника рата, војних инвалида и чланова њихових породица на територији општине.

Исаковић

ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЈА ОПШТИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ СК

БРЖЕ УДРУЖИВАТИ РАД И СРЕДСТВА

★ ИЗАБРАН НОВ ОПШТИНСКИ КОМИТЕТ И ПРЕДСЕДНИШТВО ★ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА ИЗАБРАН ЗОРАН МАТИЋ, А ЗА СЕКРЕТАРА ДУШАН СТАНКОВИЋ ★ У РАДУ СЕДНИЦЕ УЧЕСТВОВАЛИ ДИМИТАР АЛЕКСИЕВСКИ И ЈОН СРБОВАН

20. јануара одржана је у Белој Цркви Општинска изборна конференција Савеза комуниста. Овом највишем скупу белоцркванских комуниста претходила је седница Општинске конференције на којој су прихваћени нацрти извештаја о раду за период од 1978—1981. године. Конференција је наложила Општинском комитету да до 15. јануара нацрте извештаја употпуни примедбама основних организација и Конференције и оформи коначне предлоге ових докумената.

Комитет је на седници од 11. јануара на бази закључака Општинске конференције утврдио предлоге извештаја и пословника о раду Изборне конференције као и листе могућих кандидата за чланове новог Општинског комитета, комисија и делегате за XVII конференцију СКВ, IX конгрес СКС и XII конгрес СКЈ.

Тиме су завршене вишемесечне припреме за Изборну конференцију.

Раду Изборне конференције између осталих присуствовали су и Димитар Алексиевски, председник Статутарне комисије ЦК СКЈ, Јон Србован, члан Председништва ПК СКВ и председник Председништва Савезне привредне коморе, Михаило Величић, члан ПК СКВ, Бранко Шинжар и Александар Васић-Чапајев, чланови Савета САП Војводине, Представници друштвено-политичких организација Покрајине и општине као и представници радних организација.

Реферат о раду Општинске организације у протеклом периоду поднео је је досадашњи председник ОК СКВ Милутин Царан.

Он је указао на постигнуте резултате у досадашњем раду општинске организације. Међу главне успехе у протеклом периоду навео је снажно јачање материјалне основе удруженог рада као последицу динамичног развоја привреде белоцркванске општине. У прошлом петогодишту изграђено је неколико капиталних објеката а међу најзначајнијим су: Фабрика керамике, Регионални водовод, нови засади и заливни систем. Бројчано и кадровски ојачала је Општинска организација Савеза комуниста у чијој је жижи интересовања и акција било спровођење мера економске стабилизације и даље јачање самоуправљања.

О наредним задацима Општинске организације Савеза комуниста говорио је досадашњи секретар Општинског комитета Божидар Шијачки. Као трајне задатке Шијачки је истакао даље јачање друштвено-економских самоуправних односа и водеће улоге у Савезу комуниста. Економска стабилизација ће и у наредном периоду бити једно од најважнијих поља акције 2.600 белоцркванских комуниста.

За нарасло чланство општинске организације важно је даље идејно-политичко оспособљавање како би се спремно ухватили у коштац са свим проблемима којих неће бити мало.

Многонационална структура становништва обавезује чланове Савеза комуниста да се доследно боре за братство јединство и равноправност свих 28 народа и народности које живе и раде на територији ове општине.

У дискусији која је затим отворена, Живко Секулић је говорио о носиоцима развоја у општини нагласивши да ће у наредном периоду највећи терет даљег развоја понети пољопривреда, металска индустрија и индустрија грађевинског материјала. Да би се то и остварило неопходно је стабилизовати производњу новоизграђених капацитета, решити водопривредне проблеме, изградити фабрику за прераду воћа и прићи експлоатацији ретких минерала из шљунка на подручју општине.

Благоје Паковић се у својој дискусији задржао на проблему ширег повезивања пољопривреде и агроиндустријског комплекса региона а Владимир Кастељанов је образложио значај надоградње изграђених система који користе сировине са овог подручја.

О проблемима удруживања индивидуалних пољопривредних произвођача говорио је Мирослав Мунћан, док је Мира Пешић пажњу посветила реформама у образовању. О здравству је говорио Милан Милићевић, Младен Лекић је указао на нека питања размене рада док се Владимир Бранков заложио за јединствени систем школовања. Рајко Крагуљ се задржао на питањима ОНО и ДСЗ.

Јон Србован, члан ПК СКВ, узимајући учешће у дискусији, рекао је да је за даљи успешан развој неопходно брже и ефикасније извршавати све постављене задатке. Чланови СК морају бити максимално мобилни на спровођењу мера економске стабилизације која није краткорочна акција за превазилажење тренутних тешкоћа већ трајна оријентација. У току прошле године постигнути су значајни позитивни резултати-повећана је производња, а капацитети су боље коришћени па тако треба радити и у овој години. Комунисти морају бити на челу борбе за смањење инфлације на коју у знатној мери утиче повећање цена. Рационалнијом потрошњом, радом и више смена афирмацијом производног и креативног рада и ефикаснијим функционисањем делегатског система кроз удруживање, размену рада и специјализацију могуће је остварити постављене задатке. Из удруженог рада мора да потекне више иницијатива за договарање — рекао је, између осталог, Јон Србован.

Димитар Алексиевски је тежиште свог излагања ставио на рад чланова Савеза комуниста у даљој изградњи самоуправљања и идејно политичком организовању чланства.

Конференција је прихватила извештај о раду и наредне задатке. Изабран је затим нови Општински комитет који је после конституисања изабрао Председништво. За првог председника ОК СКВ у овом сазиву, са мандатом од годину дана, изабран је Зоран Матић.

Председништво је на својој првој седници по конституисању за секретара изабрало Душана Станковића.

Исаковић

ЧЛАНОВИ ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА

Бабић Раде, Боерију Јоца, Бован Биљана, Брадваревић Никола, Царан Милутин, Долхаи Имре, Боковић Мира, Борђевић Мита, Бурђев Весна, Гадишан Николаје, Илић Миладинка, Јанковић Славољуб, Јовановић Стојан, Ковачевић Борица, Кратохвил Венцел, Краварски Славица, Мареш Стеван, Матић Зоран, Миленковић Сретко, Милојевић Миливој, Михајловић Јован, Миросављевић Јасмина, Мунћан Мирослав, Мунћан Томислав, Мунћан Меланија, Николин Драгица, Нинковић Јово, Остојић Милош, Паликућа Жива, Палфи Ласло, Пандовски Олга, Павловић Милосав, Петровић Спасимир, Петровић Мнодраг, Пословски Милан, Радомир Милорад, Раду Илија, Радулов Богица, Радуловић Будимир, Савковић Радица, Секулић Коста, Спореа Ратомир, Станковић Душан, Станојев Живко, Стојанов Стадоје, Шијачки Божидар, Шинжар Зоран, Вамош Михаљ, Вучетић Драган, Зрнић Буро, Живковић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА СКВ — МАТИЋ ЗОРАН

ПРЕДСЕДНИШТВО ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА СКВ

Бабић Раде, Долхаи Имре, Ђорђевић Мита, Гадишан Николај, Миросављевић Јасмина, Мунћан Мирослав, Нинковић Јово, Пандовски Олга, Павловић Милосав, Станковић Душан.

СЕКРЕТАР ПРЕДСЕДНИШТВА ОК СКВ СТАНКОВИЋ ДУШАН

СА СЕДНИЦЕ ВЕЋА СИНДИКАТА

ПРЕВЕЛИКИ ДЕО ДОХОТКА ЈОШ УВЕК ОТУЂЕН

★ ПРИХВАЋЕН ИЗВЕШТАЈ О РАДУ ЗА 1981. ГОДИНУ ★ АКТИВИРАТИ РАД ПАСИВНИХ ОСНОВНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА ★ ЗА НОВОГ ПРЕДСЕДНИКА ВЕЋА ИЗАБРАН САВА ИЛИЋ, РАДНИК ГРО „САВА МУНЋАН"

29. децембра 1981. године одржана је седница општинског већа Савеза синдиката. У раду овог скупа учествовали су представници друштвено-политичких и радних организација, Скупштине општине и Извршног већа.

На седници је разматран извештај о раду Председништва Општинског већа Савеза синдиката за 1981. годину. Уводно излагање дао је Душан Станојевић, досадашњи председник Већа. Говорећи о ангажовању синдиката у току 1981. године као главне правце рада он је истакао јачање колективног рада и одговорности, штедњу, стицање и расподелу дохотка, запошљавање, продуктивност, стамбену изградњу и расподелу према резултатима рада. Ове области, према његовим речима, поље су на којем и у наредном периоду остаје још много да се уради, па би и у 1982. години задаци били готово идентични онима из 1981. године.

школе самоуправљача мало је урађено на јачању идејне и политичке оспособљености па се у наредној години синдикат мора озбиљније позабавити и тим проблемом.

Младен Чамагић се у дискусији осврнуо на појаву да се поједине радне организације не придржавају договора о расподели личних доходака. Својим положајем, оне кроз раст цена, а не повећаним обимом пословања, обезбеђују преко туђих леђа повећање личних доходака.

Сава Стојанов је указао на пасивност неких основних организација синдиката. У наредном периоду ова се појава мора превазићи и остварити непосредни утицај радничке класе на све токове управљања.

Драгиша Драганић је говорио о активностима Председништва Општинског већа Савеза синдиката и заложио се за заједничку акцију Савеза комуниста и синдиката на свим питањима од заједничког интереса.

САВА ИЛИЋ, рођен 23. јануара 1950. године у Банатској Суботици. КВ радник је ГРО „Сава Мунћан", члан је СКЈ од 1968. године. Својим радним и друштвено-политичким квалитетима ужива углед у својој средини.

Своју друштвено- политичку активност Сава Илић је започео у Савезу социјалистичке омладине да би несмањеним еланом радио у свим друштвено-политичким организацијама. Био је председник ОО ССОВ, председник Основне организације Савеза синдиката, заменик секретара ОО СК, председник Радничког савета и председник Збора радних људи у својој радној организацији.

У друштвено-политичким организацијама општине биран је за члана ОК ССОВ, члана Председништва ОК ССРН, делегат Општинске конференције СКВ и члан је Већа и Председништва Савеза синдиката Општине Бела Црква.

Укључујући се у дискусију Зоран Шинжар се, заложио за доследно поштовање Резолуције и свих мера стабилизације, а посебно у домену личне потрошње, где се уочене значајне слабости. Због тога би и друштвени правобранилац самоуправљања морао у својим акцијама да инсистира на стриктном придржавању свега оног зашто смо се заједнички договорили.

Милутин Царан се у свом излагању задржао на питању оспособљености и идејно-политичке изграђености чланства синдиката. Осим

На седници је размотрен и предлог програма рада Већа и Председништва за 1982. годину, као и посебан програм активности Савеза синдиката на остваривању економске стабилизације.

За новог председника Већа општинске организације Савеза синдиката са једногодишњим мандатом изабран је Сава Илић радник ГРО „Сава Мунћан".

Исаковић

ИЗБОРНА СЕДНИЦА ОПШТИНСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА

САМОУПРАВЉАЊА НИКАД ПРЕВИШЕ

★ ИЗАБРАНИ И КОНСТИТУИСАНИ НОВИ ОРГАНИ И ОБЛИЦИ ДЕЛОВАЊА ОК ССРНВ: ПРЕДСЕДНИШТВО, НАДЗОРНИ ОДБОР, ПРЕДСЕДНИК КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА ДРУШТВЕНИ ПОЛОЖАЈ И АКТИВНОСТ ЖЕНА, ПРЕДСЕДНИЦИ СЕКЦИЈА, КООРДИНАЦИОНИХ ОДБОРА И ПРЕДСЕДНИЦИ И ЧЛАНОВИ КОМИСИЈА ★ ОСИМ РЕФЕРАТА О НАРЕДНИМ ЗАДАЦИМА ССРНВ У ОПШТИНИ БЕЛА ЦРКВА И ИЗВЕСТИОЦА РАДНИХ ТЕЛА КОНФЕРЕНЦИЈЕ, У РАСПРАВИ ПО ЗНАЧАЈНИМ ПИТАЊИМА НИКО НИЈЕ УЧЕСТВОВАО

Када се отвара расправа о наредним задацима онда се никако не може губити из вида оно што је основно: ДАЉИ ЕКОНОМСКИ РАЗВИТАК И СТАБИЛИЗАЦИЈА

На Изборној седници Општинске конференције ССРНВ одржаној 28. децембра прошле године у сали Марксистичког центра утврђени су наредни програмски задаци и изабрани нови органи и облици деловања ОК ССРНВ. Седници је поред делегата, представника друштвено-политичких организација, Скупштине општине и Извршног већа, присуствовао и Иштван Балаш, члан Покрајинске конференције ССРНВ.

Након усвајања Пословника о раду Изборне седнице и избора радних тела, реферат о наредним задацима Социјалистичког савеза радног народа наше општине поднео је Радомир Милорад, досадашњи председник Председништва ОК ССРНВ.

Осим уводног излагања о наредним задацима и известиоца радних тела Конференције у расправи по значајним питањима нико није учествовао.

На прошлој седници Конференције поднет је извештај о раду за протекли период и отворена широка расправа. Истакнуто је оно што је добро и оно што је лоше било у свакодневном раду. Свакако, најзначајнији напредак постигнут је у раду секција и ширем окупљању људи као и о кретању ка конкретним животним проблемима. Ојачана је, дакле, широка политичка акција. Међутим, сада, када се утврђују наредни задаци мора се поставити питање што је све то, што смета у садашњој ситуацији вођењу широке политичке акције Социјалистичког савеза? Да ли је Социјалистички савез постао масовна јавна трибина социјалистичке политике и мисли — која представља политичку основу за све државне и друштвене самоуправне органе и која треба да буде тако довољно широка да омогући учешће сваком грађанину који се честито односи према заједници и прихвата опште политичке циљеве? Да ли је Социјалистички савез деловао као свенародни парламент који стално заседа и у коме сваки добронамеран грађанин увек може да изнесе своје мишљење, своје погледе и своју критику о било којим питањима друштвеног живота? Да ли је већ постигнута таква ширина у Социјалистичком савезу? Када су сва ова питања присутна може се рећи да смо још подоста далеко од тога. Али, морамо бити свесни да је то и једини пут који ће довести до даљег афирмисања нашег система.

Данас на политичко расположење човека утичу понекад сасвим ситне ствари, на пример: слабо снабдевање, неорганизовани сервиси, бирократско понашање шалтерских службеника... Због тога и кажемо да нема питања које може да остане пред вратима Социјалистичког савеза. Радник свој класни интерес не може да остварује зачаурен у својој основној организацији удруженог рада. Класни интерес у условима самоуправљања има шире друштвено значење. Свуда тамо где се бије битка за социјалистичко самоуправљање, тамо се бије и битка за класни интерес: у месној заједници, самоуправној интересној заједници, друштвеним организацијама и удружењима...

САМОУПРАВЉАЊА НИКАД ПРЕВИШЕ — основна је порука која произилази из наредних програмских задатака Социјалистичког савеза, дакле, свуда су излази из тешкоћа у бржем развитку самоуправљања и у даљим корацима у развитку система у његовој укупности. У Социјалистичком савезу, разуме се, не можемо све решити, али је он акциона и политичка основа за решења и за конструктивну акцију радних људи и грађана.

У вези наредних задатака за деловање Социјалистичког савеза као фронта од изузетног је значаја остваривање водеће улоге Савеза комуниста. Савез комуниста се не бори за власт Партије, него се бори за власт радничке класе и радног народа. У таквим условима организовања Савез комуниста се напаја свим оним што се збива у класи и међу људима уопште. Савез комуниста се не затвара у себе него живи у друштвеној стварности у којој се суочава са проблемима живота и развоја, изграђује своју политику у најширем фронту свих социјалистичких снага и бори се заједно с њима за њено оживотворење. Зато се каже, да проблем развоја Социјалистичког савеза није само његов проблем, већ, пре свега, и проблем Савеза комуниста. Добар комуниста може бити само онај ко делује унутар Социјалистичког савеза.

Наравно, када се отвара расправа о наредним задацима онда се никако не може губити из вида оно што је основно: ДАЉИ ЕКОНОМСКИ РАЗВИТАК И СТАБИЛИЗАЦИЈА. Све акције на овом плану захтевају свестраност, актуелност и координацију са свим организованим снагама. То тражи и посебан метод и организацију, као и укључивање у рад свих активних људи. Наша заједница их има! Не сумњамо да ће нам све то донети нове резултате.

Поред доношења Програма рада извршени су избори за нове органе и облике деловања ОК ССРНВ: Председништво, председника Конференције за друштвени положај и активност жена, Надзорни одбор, председника секција, координационих одбора и комисија. Усвојена је и Одлука о привременом финансирању ОК ССРНВ.

ИЗАБРАНИ НОВИ ОРГАНИ И ОБЛИЦИ ДЕЛОВАЊА ОК ССРНВ

ПРЕДСЕДНИШТВО: Андрејић Ивко, Боерију Јоца, Вамош Михај, Весели Јозеф, Борђевић Пера, Крстић Гордана, Милићев Бура, Паликућа Жива, Петровић Жарко, Радомир Милорад, Шијачки Божидар и Шинжар Бранко.

По положају чланови Председништва су: Мирјана Пешић, председник Конференције за друштвени положај и активност жена, Илић Сава, председник Председништва Општинског већа Савеза синдиката, Стојковић Милан, председник Председништва Општинског одбора СУБНОР-а, Нинковић Јово, председник Председништва ОК ССОВ и Душан Станковић, секретар Председништва Општинског комитета СКВ.

Након одржане Изборне седнице конференције, одржана је и прва седница ново изабраног Председништва, на којој је извршено конституисање. За председника Председништва ОК ССРНВ са једногодишњим мандатом изабран је Шијачки Божидар, а за секретара Борђевић Пера на две године.

НАДЗОРНИ ОДБОР: Божанић Јован, Величковић Мирко, Деспи Корнелије. Елијаш Фрања и Савковић Вића.

ЈАСЕНОВО

ЗИМСКИ СУСРЕТИ СА НАШИМ РАДНИЦИМА У ИНОСТРАНСТВУ

Координациони одбор за питања радника на привременом раду у иностранству при ОК ССРН, у заједници са Месном конференцијом ССРН Јасеново, организовао је 29. децембра састанак са радницима на привременом раду из Јасенова. Састанку су присуствовали чланови актива поменутог одбора, представници друштвено-политичких организација из Јасенова и Беле Цркве, органа Скупштине општине, интересних заједница, банке, царине и радних организација које су непосредно заинтересоване за пријем нових радника.

Разговоре је отворио Љубомир Гава, председник МК ССРН, а о развоју, достигнућима и даљим плановима села говорио је Ратко Басараба, председник Скупштине делегације и МЗ Јасеново.

О предстојећем политичком раду, припремама за изборе у ССРН, СУБНОР-у-, ССОВ, СКВ, а у идућој години и изборима за делегације у општини и другим делегатским скупштинама и СИЗ-овима, говорио је Пера Ђорђевић, секретар Председништва ОК ССРН.

Излагање председника Координационог одбора Владимира Мијина односило се на економске тешкоће у нашој општини и земљи, које су уосталом изражене и у целом свету, где број незапослених достиже милионске цифре. Поред бројних тешкоћа наш привредни развој текао је доста брзо. Даљи планови говоре у прилог развоја општине, проширења постојећих привредних капацитета и отварања нових (проширење воћних засада, изградња фабрике за прераду воћа, испитивање налазишта минерала)... Разумљиво је да ће са тим и могућности запошљавања бити веће. Већ се за постојеће капацитете осећа недостатак радника потребних струка (варioци, тесари, ложачи парних котлова, возачи тешких камиона, инжењери, водоинсталатери, зидари, механичари, занатлије за разне сервисе)...

Као помоћ за развој и запошљавање нових радника наша земља ће преко међународне организације ОЕЦД добити средства која уплаћују земље чланице и оне земље у којима се налазе наши радници на привременом раду. Ово је разумљиво јер су наши радници у тим земљама својим радом допринели остваривању екстрапрофита, па се на овај начин део тог екстрапрофита враћа нашој земљи. Нашим радницима се препоручује да средства зарађена на привременом раду (или део средстава) улажу у радне организације за обезбеђење радног места. Уложени новац ће се вратити током 3—5 година у полугодишњим ануитетима. Ови радници могу отварати самосталне занатске и услужне радионице уз пореске олакшице. Занатске квалификације стечене у иностранству признају се уз потврде да су тамо на одговарајућим пословима радили две године, и наравно да имају завршену осмогодишњу школу. Радницима који имају само 4 разреда, како је образложио Хана Јосип, директор ОШ „Златибор Гојков", пружа се могућност да за време коришћења одмора у земљи похађају десетодневни курс наставе треће године после чега полагањем испита добијају сведочанство о завршеној години (односно V и VI разред), а касније на исти начин заврше и четврту годину (односно VII и VIII разред).

О новим царинским прописима, који нису уперени против наших радника на привременом раду, говорио је представник царине Александар Гојков.

Сајдл Ивица, директор „Белоцрквanke" обавестио је присутне да је овој радној организацији потребно 30—50 жена радница. Раднице из иностранства могу се овде запослити ако увезу машине у вредности 180—200 хиљада динара, што ће им бити враћено за три године. Славко Марковић је предложио да се за занатлије које су потребне Јасеновцу ступи у директни контакт са радницима на привременом раду када долазе на одмор а да се одговорни распитају о повластицама за отварање занатских радњи и предоче им то у конкретним разговорима. Спореа Ратомир је изнео да би „Комуналац" запослио радника који би увезао тешки камион, наравно, опет уз враћање вредности увезеног возила кроз одређен период.

Радници на привременом раду упознати су на овом састанку са изменама у Закону о саобраћају и Кривичном закону.

На крају сусрета надлежни за поједине области одговарали су на постављена питања, која су се углавном односила на повратак у домовину и услове запошљавања на територији наше општине.

Ђ. П.

Историјски архив Бела Црква

ИЗ ООУР-а „ШЉУНКАРА“

ФОНДОВИ ПРЕБАЧЕНИ ЗА СТО ОДСТО

О резултатима оствареним у минулој години у „Шљункари“ са поносом говоре, а има и зашто. Радило се поштено па се и зарадило. Иако коначни резултати прошлогодишњег пословања још нису у целини сумирани, оно што се поуздано зна казује доста.

Тако је овде у 1981. години произведено око 320.000 кубика шљунка и гранулације. Браварска радионица (са својим скромним средствима) остварила је око 9,000.000 динара прихода. Укупно остварени приход у ООУР-у износи око 57,000.000 динара. Од тога се у фондове слило 7,500.000 динара тако да су они пребачени за читавих 100 одсто. Све ово остварила су свега 89 запослених радника, чији је просечан лични доходак у прошлој години износио 10.500 динара.

— Овакав успех постигли смо — рекли су нам у разговору представници „Шљункаре“ — синхронизованим радом и активним деловањем друштвено-политичких организација и органа у ООУР-у. Томе су допринели и полазници политичке школе СК, преносећи стечено знање на остале раднике и доследно га примењивајући у пракси. Деловање дисциплинске комисије и непосредне дисциплинске мере имале су доста ефеката. Ни радничка контрола ни је затајила.

Док није дошло до кризног периода средином 1980. године, када су све машине биле у застоју, деловање Дисциплинске комисије и Радничке контроле се није ни осећало. А онда, поучени лошим искуством, повели су озбиљну акцију и све је убрзо кренуло на боље. Сваки прекршај и квар кривицом радника кажњаван је. То је уродило плодом и „криза“ се више није поновила.

Цене производа нису мењали већ три године (што је можда јединствен случај у Југославији), па отуда произилази да су резултати остварени не на основу раста цена већ стварним радом и залагањем. Радници овде не постављају проблем прековременог рада, рада у недним данима, суботама и за време празника. Када затреба — ту су! Ту је и допринос вредних омладинаца овог колектива, који су добровољним радом једне недеље уградили пумпу за гориво и уредили круг „Шљункаре“. Овде партијска организација решава одмах искрсле проблеме заједно са руководиоцима. Једино синдикат није нашао себе у потпуности, јер, како истичу, више се осећа кроз деловање Јединствене синдикалне организације КГМ „Стандардбетон“, а слабије као Синдикат самог ООУР-а.

Због свега овог места самозадовољству и има и нема. Има га за постигнуте резултате у протеклој години али не и за предстојеће. Јер, увек се може постићи боље и више.

КОЛЕКТИВНО НА ЗИМСКИ ОДМОР

1. фебруара на седмодневни одмор и рекреацију у Сплит одлази 75 радника „Шљункаре“. Већину средстава за колективно зимовање обезбедили су сами радници, радећи неколико нерадних субота, а остатак ће се дотирати из средстава заједничке потрошње.

Ово је први пут да се организовано одлази на одмор, али сада, када је „лед пробијен“, неће остати и једини пут. Радници су били једногласни за предложени план стабилизације и штедње, који предвиђа, између осталог, да се један део одмора користи у зимском а други у летњем периоду. Само како истичу, лети је теже организовати колективни одмор, а и цене пансиона су тада веће.

За време боравка на мору предвиђени су и обиласци летњих одмаралишта у околини Сплита, па ће се тако испитати могућности организовања 2—3 смене одмора и у летњој сезони.

Још једна иницијатива у овом ООУР-у, који постоји већ 22 године, прихваћена је са великим одушевљењем. Реч је о првој другарској вечери која је организована 18. децембра прошле године у ресторану „Језеро“. Колико је другарско вече обрадовало раднике и допринело њиховом зближавању и упознавању чланова њихових породица види се и из њихових непрекидних питања — када ће се поново организовати?

Рад им је на првом месту, али, понекад су потребне и „одушке“. За ово вече они су такође „зарадили“ својим радом у једној нерадној суботи. Радиће се још две ако треба, само да се опет мало заједнички провеселе.

Г. Мокрачек

ИЗ ШТАМПАРИЈЕ „САВА МУНЋАН“

ПРОРАДИЛО ОФСЕТ ОДЕЉЕЊЕ

★ САВРЕМЕНА ОПРЕМА ПОВЕЋАЋЕ ОБИМ ПРОИЗВОДЊЕ ЗА ДВАДЕСЕТ ОДСТО ★ ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ ПОСЛОВАЊА У 1981. ГОДИНИ

Последњих дана 1981. године почело је са радом ново офсет одељење Графичке радне организације „Сава Мунћан“. Напорима читавог колектива набављена је савремена опрема која је већ у погону. За овим машинама раде четири радника који су са успехом завршили тромесечну доквалификацију на овим пословима. Освајањем нове технологије омогућиће се проширење обима посла за 20 одсто, уз знатно бржи и квалитетнији рад. Графичари се надају да ће у догледно време моћи да још неку од застарелих машина замене модернијом и тако повећају продуктивност.

Иначе, овај скромни колектив са 150 запослених рачуна да ће и у овој, 1982. години, наставити са успешним пословањем као и у 1981. години. Мада сви резултати нису сабрани, може се рећи да укупан приход остварен прошле године износи око 150 милиона динара. Од тога доходак је преко 33 милиона. У фондове је издвојено 5,2 милисна а просечан лични доходак износи 9.234 динара.

Ако се зна да је током прошле године читава графичка индустрија због недостатка папира имала изузетне тешкоће, које нису мимоишле ни овај колектив, остварени резултати добијају још више на вредности.

Тражећи решења за тешку ситуацију у овој грани а и ради обезбеђења неопходних увозних компоненти ГРО „Сава Мунћан“ реализовао је део своје производње и на иностраном тржишту.

Пример овог малог колектива који се грчевито бори за сваки посао и сваки динар показује како се може добро радити ако се то стварно хоће, чак иако услови за то нису ни мало повољни.

В. И.

МИ „ЖАРКО ЗЛАТАР“ ПРОШИРУ ЈЕ ПРОИЗВОДНИ АСОРТИМАН

БУДУЋНОСТ У ИЗГРАДЊИ СТОЧАРСКИХ ФАРМИ

У циљу заједничког наступа на домаћем тржишту, а у догледној будућности можда и на иностраном, недавно је између Металске индустрије „Жарко Златар“ и „Емоне“ из Љубљане успостављена пословна сарадња. Ова сарадња тренутно се односи на изградњу специјализованих фарми за узгој и тов свиња по најновијој технологији, прихваћеној у свету и код нас, при чему „Емона“ даје опрему и технологију а „Жарко Златар“ гради објекат.

Први такав објекат уговорен је крајем децембра прошле године, заједнички са инвеститором СОУР ПИК „Пожаревац“ у Пожаревцу, а његова реализација треба да отпочне у марту ове године. Воде се већ и разговори за уговарање изградње још две сваке фарме, једну за СОУР ПИК „Пожаревац“ у Петровцу на Млави а другу за СОУР ПИК „Серво Михаљ“ — Зрењанин у Перлезу.

— Приликом уговарања — истакао је Љубомир Рашић, финансијски руководилац „Жарка Златара“ — инвеститори траже од нас, као извођача радова, да кредитирамо изградњу фарми. Један такав објекат стаје око 16-20 милијарди старих динара. Уколико нађемо заједнички језик са инвеститорима и обезбедимо средства код банке за кредитирање приступићемо изградни ових објеката.

С обзиром на велики императив за производњом хране присутна је обострана заинтересованост. „Емона“ нуди пословну сарадњу за будућност. Познато је да њена спрема и технологија спадају у најсавреме није у свету. Са друге стране „Жарку Златару“ одговарају овакви објекти, јер се њихова изградња може завршити у једној грађевинској сезони, а за извођење радова имају све профиле занатлија.

Тако се уз постојећи производни програм у Металској индустрији прихватају нови савременији процеси, који ће, са сигурношћу обезбедити пуну запосленост њених капацитета. Намера „Жарка Златара“ је да се специјализује у изградњи сточарских фарми за узгој и тов јунади, свиња и бројлера. Само на подручју САП Војводине за ово ужеђ ворочје у плану је подизање великог броја оваквих објеката, па је настојање наше Металске индустрије да се појави као специјализовани извођач радова у том правцу сасвим оправдано.

Г. Мокрачек

ИЗ КОМБИНАТА „ЈУЖНИ БАНАТ“

ЦРВЕНИ КАРАНФИЛИ ЗА ПЕНЗИОНЕРЕ

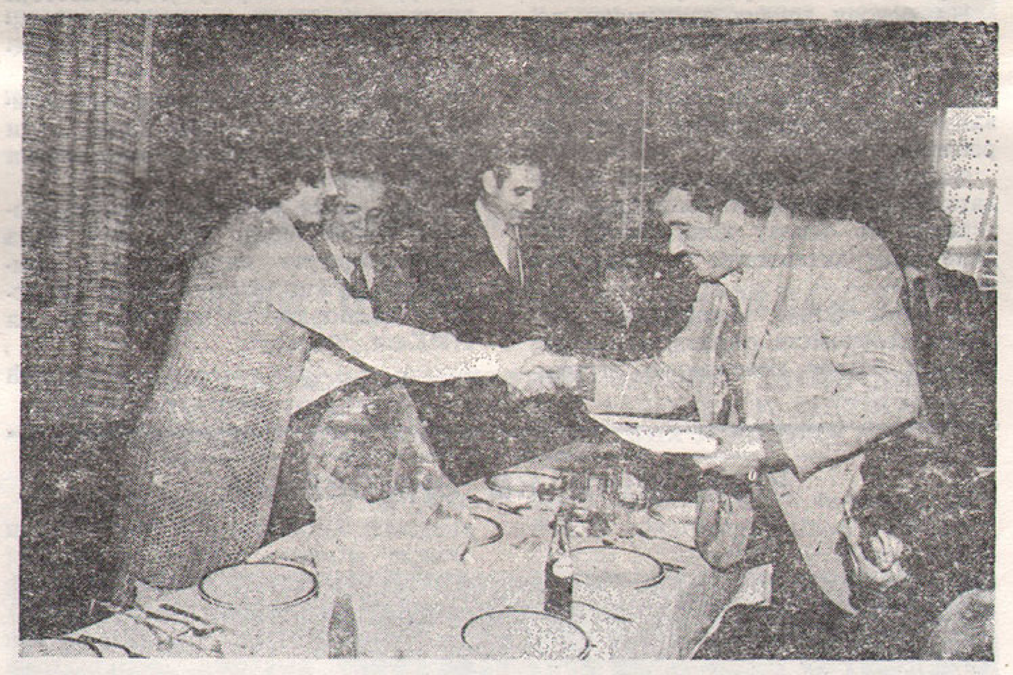

Пример за похвалу: сви бивши радници Комбината једном годишње на окупу

Из свих ООУР-а Комбината „Јужни Банат“ 28. децембра 1981. године испраћено је 36 радника у заслужену пензију. На свечаности, која је приређена у ресторану „Парк“, већ по шестогодишњој традицији, нашло се на окупу више од 150 старих и нових пензионера ове радне организације. За сваког од њих на улазу по црвени каранфил и топле речи добродошлице.

Пошто је минутом ћутања одата пошта преминулим радницима колектива, о актуелним проблемима, задацима и успесима између два сусрета пензионера, као и о будућим плановима Комбината, говорио је Томислав Мунћан, председник Радничке скупштине. Нада Вујовић и Младен Чаматић, у име Одбора за прославу Дана пензионера, уручили су радницима, чији је радни век истекао протекле године, захвалнице и ручне часовнике, као знак признања за њихов допринос развоју Пољопривредно-индустријског комбината „Јужни Банат“ на побољшању услова рада радника и унапређењу самоуправних односа у овом великом колективу. Истовремено, они су овом приликом испред Координационог одбора Синдиката и свих радних људи Комбината пожелели овим својим пензионерима срећну Нову 1982. годину и дугогодишњи заслужни одмор.

Г. М.

КАЛУЂЕРОВО

СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖЕНИ ЈУБИЛЕЈИ

У Калуђерову је 25. и 26. децембра 1981. године свечано обележена годишњица отварања царинског прелаза, међународног пута и водовода.

У част ових годишњица изведен је пригодан културно-уметнички програм. Прослави су присуствовали мештани и гости из Беле Цркве — Зоран Шинжар, председник Извршног већа СО Бела Црква, Слободан Бељин, начелник СУП-а, Милутин Царан и други друштвено-политички радници наше општине.

Миле Поточан

ИЗ ПИК-а „ЈУЖНИ БАНАТ“

Ускоро референдум о о удруживању?

★ РАДНИЧКА СКУПШТИНА СОУР-а ПРИХВАТИЛА ЕЛАБОРАТ О ЕКОНОМСКОЈ ОПРАВДАНОСТИ УДРУЖИВАЊА СА ПИК-ом „ТАМИШ“ ★ ДУГ ПУТ ОД ИНИЦИЈАТИВЕ ДО ПРЕДЛОГА ЗА ДОХОДОВНО ПОВЕЗИВАЊЕ У АГРОКОМПЛЕКСУ РЕГИОНА

Неколико година уназад разговара се већ о потреби ширег повезивања агроиндустријског комплекса белоцркванске општине у агроиндустријски комплекс региона. И док смо се ми договарали и премишљали у читавој Војводини текао је процес повезивања па смо се почетком 1981. године нашли међу неколико општина које нису нашле своје место у ширим оквирима агроиндустријског комплекса Војводине.

Зато је почетком прошле године Општинско веће Савеза синдиката организовало саветовање чија је тема била — ДАЉИ РАЗВОЈ ДРУШТВЕНО-ЕКОНОМСКИХ ОДНОСА У ПОЉОПРИВРЕДИ И АГРОКОМПЛЕКСУ БЕЛОЦРКВАНСКЕ ОПШТИНЕ. Том приликом је закључено да је за ефикасно остваривање концепције развоја пољопривреде неопходно критички преиспитати постојећу самоуправну организованост. Тада је договорено да се по овом питању у самоуправним организацијама отвори конкретна расправа како би се утврдили облици доходовног повезивања који би омогућили даљи, бржи развој пољопривреде у општини.

Радничка скупштина СУОР-а ПИК „Јужни Банат“ је на седници од 24. марта 1981. године закључила да садашњи ниво и степен доходовне повезаности СОУР-а не одговара објективним потребама достигнутог економског развоја, а да повезаност на нивоу општине представља узан оквир за реализацију усвојеног средњорочног плана развоја.

На основу таквих закључака донета је одлука о покретању иницијативе за испитивање друштвено-економске оправданости ширег повезивања у агроиндустријски комплекс региона.

Формирана је радна група са задатком да припреми неопходан материјал на основу којег би се водиле даље активности по следећим фазама:

— Прва фаза: Испитивање друштвено-економске оправданости иницирања ширег повезивања агроиндустријског комплекса општине Бела Црква;

— друга фаза: Избор најповољнијег партнера;

— трећа фаза: Израда елабората о удруживању;

— четврта фаза: Доношење одлуке органа управљања и

— пета фаза: Спровођење процеса удруживања.

Анализирајући токове репродукције и друштвено-економске односе као и тенденције испољене у СОУР-у ПИК „Јужни Банат“ утврђено је да постоје услови и економска оправданост, а и потреба за иницирањем процеса удруживања рада и средстава на доходовним основама са ширим регионом.

Радничка скупштина СОУР-а 16. септембра размотрила је презентовани материјал. Она је наложила радној групи да ступи у везу са представницима СОУР-а ПИК „Тамиш“ из Панчева у циљу израде елабората о економској оправданости ширег повезивања агрокомплекса општине Бела Црква са СОУР-ом ПИК „Тамиш“.

Радна група је приступила изради елабората о друштвено-економској оправданости удруживања ООУР-а и РО из састава СОУР-а ПИК „Јужни Банат“ у СОУР ПИК „Тамиш“.

Елаборат је завршен крајем новембра. У њему су детаљно анализирани сви аспекти удруживања на основама доходовних односа и слободне размене рада. Закључак радне групе у елаборату је да постоји економска оправданост за удруживање ПИК-а „Јужни Банат“ и ПИК-а „Тамиш“.

24. децембра Радничка скупштина СОУР-а ПИК „Јужни Банат“ прихватила је елаборат са закључцима радне групе.

Сада је на радним људима Сложене организације удруженог рада пољопривредно индустријског комбината „Јужни Банат“ да се изјасне о елаборату за удруживање са ПИК-ом „Тамиш“.

Исаковић

Извиђачи на зимовању

Извиђачи и војници у истом строју

У децембру месецу Одред извиђача „Жарко Зрењанин-Уча“ имао је више дружења са ширим кругом наших мештана. Најпре заједничко дружење са припадницима ЈНА и радницима Фабрике „25. мај“, са којима су се уз пригодан културно-забавни програм зближили и одмерили своје снаге у квизу из области НОБ-а. 21. децембра 250 планинки и извиђача посетило је Гарнизон „Сава Мунћан“ и друговима војницима честитало празник.

Овог месеца 50 извиђача одлази у омладинско насеље „25. мај“ на Дивчибарама, где ће, по приступачним ценама, провести осам дана на снегу. Биће санкања, грудвања, скијања, добре забаве, али, извиђачи поред забављања мораће овде и да науче нешто ново. Наиме, сваке године наш Одред оспособљава одређен број планинки и извиђача за воднике, кроз водничку школу. Млади водници ће на пролеће створити своје водове, радити са члановима и при томе преносити стечена знања из области извиђачког живота.

Златко Стефановић

Партиципација - да или не?

★ ДА ЛИ ЋЕ БИТИ УВЕДЕНА ПАРТИЦИПАЦИЈА ЗА ЛЕКАРСКЕ ПРЕГЛЕДЕ, БОЛНИЧКО ЛЕЧЕЊЕ, КУЋНЕ ПОСЕТЕ, ПРЕВОЗ КОЛИМА ХИТНЕ ПОМОЋИ И ДА ЛИ ЋЕ СЕ ПОВЕЋАТИ ПАРТИЦИПАЦИЈА ЗА ЛЕКОВЕ? ★ ДО КРАЈА ЈАНУАРА КОРИСНИЦИ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ ИЗЈАСНИЋЕ СЕ О ИНИЦИЈАТИВИ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ ВИСИНЕ СВОГ УЧЕШЋА У ТРОШКОВИМА ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ

Корисници здравствене заштите општине Бела Црква треба да се изјасне о предлогу Извршног одбора Скупштине СИЗ за здравство Бела Црква за завођење партиципације — личног учешћа у трошковима за коришћење лекарских прегледа, болничког лечења, кућних посета, превоза колима хитне помоћи, као и за повећање партиципације за лекове и ортопедска помагала и зубну протетику. Резултати ће бити познати крајем јануара ове године.

У материјалу за јавну расправу указано је на потребу за увођење партиципације у фиксним износима и то: за лекарски преглед у општим и специјалистичким амбулантама 20 динара, за лекарску кућну посету 40 динара, за превоз колима хитне помоћи 50 динара, за болничко лечење 30 динара дневно (али највише за 15 дана непрекидног лечења, односно 30 дана код лечења које се више пута понавља у току године и за сваки рентген снимак 10 динара.

У материјалу је такође предочена потреба да се повећа висина учешћа у трошковима за лекове са 10 на 15 динара, а да се уместо у фиксном износу партиципација за ортопедска поматала и зубну протетику плаћа зависно од цене коштања помагала — рада и то 15 одсто од цене, с тим што то учешће не може бити веће од 600 динара.

Сада осигураници плаћају партиципацију само за лекове и за ортопедска помагала и зубну протетику (за лек 10 динара, а за помагала и зубну протетику у одређеним фиксним износима или просечно 10 одсто од цене помагала).

Ова иницијатива, како се наводи у образложењу предлога, проистекла је из чињенице што се у оквиру средстава која се издвајају за задовољавање заједничких и општих друштвених потреба не обезбеђују довољна средства за покриће све већих издатака за здравствену заштиту (који имају делимично свог узрока и у нерационалном понашању корисника), јер је све већа тежња за мањим оптерећењем удруженог рада доприносима.

По периодичном обрачуну за период јануар-септембар 1981. године СИЗ за здравство је забележила губитак од преко једне милијарде старих динара, а реално се процењује да ће бити губитка и по завршном рачуну за ту годину од око 800 милиона старих динара. Због тога ће у 1982. години бити изузетних финансијских тешкоћа у пословању СИЗ за здравство. Друштвеним договором о остваривању средстава за општедруштвене и заједничке потребе у 1982. години здравству се обезбеђује раст средстава од 18 одсто и то на договорену потрошњу у претходној години, а не на остварену. То значи да се губитак преноси у ову годину и да ће недостајати средства у висини тог губитка, па је потребно да се преиспита и смањи обим установљених права на здравствену заштиту кроз повећање учешћа корисника.

Полазну основу за увођење, односно проширивање партиципације представља, дакле, немогућност да се са расположивим средствима покрију издаци за здравствену заштиту. Отуда се партиципација јавља као инструмент регулисања тих издатака.

Поред те основне сврхе партиципације, циљ партиципације је и постизање одређеног ефекта. Наиме, ради се о томе да треба да се повећа брига појединца о сопственом здрављу, за смањење непотребног посезања за здравственим услугама и да се подстиче рационално поступање. Осим тога, однос корисника према здравственој делатности и даваоцима услуга треба да постане активнији и критичкији.

У 1981. години партиципацијом ће се прикупити око 160 милиона старих динара (за лекове 150, за ортопедска помагала и зубну протетику 10), а то значи да удео партиципације у укупним издацима за здравствене услуге износи мање од 2 одсто. Предложеном висином партиципације у 1982. години прикупило би се преко 400 милиона старих динара, а то би био удео партиципације у укупним трошковима здравствене заштите од 3,3 одсто. Међутим, треба рећи да би економски ефекат био већи од износа који би се прикупио партиципацијом, јер би се смањило непотребно посезање за појединим здравственим услугама. Оваквим укључивањем грађана у систем финансирања здравствене заштите постигло би се далеко успешније финансијско пословање СИЗ за здравство.

Поред предложеног износа учешћа, предвиђа се и проширивање круга корисника који би били ослобођени од плаћања партиципације. Пре свега, од партиципације би и даље били ослобођени корисници из тзв. обавезних видова здравствене заштите (деца и омладина, жене у вези са трудноћом и порођајем, оболели од одређених болести као што су рак, туберкулоза, заразне болести, душевне болести и др.), затим ратни војни инвалиди. У материјалу се предвиђа ослобађање од партиципације социјално угрожене категорије становништва, бораца НОР-а и лица преко 65 година старости, као и то да ће превентивне услуге бити бесплатне.

Да ли је и у којој мери овакав предлог прихватљив сазнаће се када буду сумирани резултати изјашњавања радних људи и грађана. Извесно је да ће се поставити питање да ли постоје и неке друге мере које би допринеле уоквиравању у расположива средства за здравствену заштиту становништва (у 1982. години издвојиће се преко 12 милијарди старих динара). Сигурно је да би се предузимањем разумних мера штедње могло постићи рационалније пословање и на том плану мораће да се предузимају далеко ефикасније мере и активност, тим пре када се уочава прекомерна потрошња за лекове и болничко лечење. Међутим, без обзира на то, чињеница је да је дошло до раскорака између обима установљених права на здравствену заштиту и обима средстава која се издвајају за остваривање тих права, па излаз из овакве ситуације ваља тражити у рационалнијем понашању и даваоца и корисника услуга, у усклађивању права са стварним могућностима корисника и посебно у развоју односа непосредне слободне размене рада.

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Поштовани читаоци

обновите претплату за ову годину

Свечано и радно за Дан Армије

Командант Гарнизона Драгиша Јеремић уручује признања најбољима

У јединици Драгише Јеремића свечано је прослављен Дан Армије и 40-то годишњица стварања и развоја ЈНА. Организована су многобројна предавања о ЈНА и вођени разговори са ученицима школа и мештанима града и околних села.

На свечаној академији која је одржана у част 22. децембра, у сали Културно просветног центра, пред многобројном публиком, старешинама и грађанским лицима на служби у ЈНА, резервним старешинама, ратним војним инвалидима првоборцима овога краја и представницима ДПЗ, изведен је богат културно-забавни програм. Академија је почела уз свечано подизање државне заставе. Сви присутни су у ставу мирно.

После државне химне и песама о револуцији, у извођењу хора ученика Основне школе „Жарко Зрењанин“ под руководством другарице Гордане Николић, реферат о дану ЈНА и о стварању и развоју ЈНА за протеклих 40 година прочитао је друг Драгиша Јеремић, командант Гарнизона.

На овој свечаности прочитан је најбољи (награђени) писмени рад на тему „Армија на Титовом путу“. Рецитал о другу Титу, уз слике и слајдове, извела је секција војничког клуба у сарадњи са ученицима Средњошколског центра. Програм је завршен хором војника и песмом „Друже Тито ми ти се кунемо“, коју је прихватила публика у сали, после чега је уследило спуштање заставе.

21. децембра у Касарни „Сава Мунћан“ смотру свечаног строја војника извршио је друг Милосав Арсић, представник више команде. Он је поздравио постројене војнике, старешине и грађанска лица на служби у ЈНА, старешине резервног састава и представнике друштвено-политичке заједнице, школа и омладине. На свечаности у касарни уручене су похвале и одликовања, након чега је припадницима ЈНА испред друштвено-политичких организација честитао празник Милутин Царан, председник ОК СКВ, а испред ученика и омладине града ученица Тамара Ђурђев.

После свечаног постројавања положен је венац на бисту Саве Мунћана у кругу Касарне, а следећег дана војници су положили венац на спомен-костурницу у Градском парку.

Овим поводом у Дому ЈНА отворена је и самостална ликовна изложба, рад војника Дражена Павића.

Чауш Шабанај

ТРАДИЦИОНАЛНА НАГРАДА НАЈБОЉЕМ МИЛИЦИОНАРУ

Награда једноме - признање свима

Зоран Шинжар, председник Извршног већа Скупштине општине уручује традиционалну награду најбољем милиционеру Милошу Андрићу

На раскршћу двеју година, у најбучнијој и највеселијој ноћи испред ресторана „Парк“ уручена је традиционална награда најбољем милиционару у протеклој години, Милошу Андрићу.

Скромну награду — ручни часовник у име председника Скупштине општине овом савесном милиционару, који се баш у празничној ноћи налазио у патроли вршећи своју редовну дужност, уручио је Зоран Шинжар, председник Извршног већа СО. Честиткама друга Шинжара придружили су се и остали присутни-командир Станице милиције, друштвено-политички радници, његове колеге...

Речи Милошеве захвалности заглушио је одјек петарди, ловачких пушака и карабинки, које су пратиле на све стране. У том тренутку огласио се токи-воки: Наставите патролу, видите где се пуца! И Милош се са колегама упутио на задатак...

Милош Андрић рођен је 1956. у Зелини (БиХ). После завршене Средње школе унутрашњих послова запослио се у нашем граду, где дужност милиционера ревносно обавља већ пет година. Награду која је овога пута дошла у његове руке схватио је као признање за рад свих својих другова у плавим униформама и као подстрек за још савесније обављање дужности. Жеља му је да се у свом домену, кроз перманентан рад и обуку, још више усаврши.

Г. М.

ДУИЗБУРГ

Прослава Дана Армије

Југословенски клуб „Братство и јединство“ из Дуизбурга организовао је 19. децембра прославу Дана Армије у сали Школе „Бајм Кнефелсхоф“.

ВИС „Славији“ на прослави Дана Армије у Дуизбургу

(Снимио: Мехо Хорозовић)

За програм су се постарали омладинци из Клуба, а састојао се из рецитала и рецитација. Након програма весеље је настављено игранком, уз музику вис „Славији“ из Нојеса, који су око двесто присутних забављали до касно у ноћ.

Поводом Дана Армије одржан је следећег дана шаховски турнир у просторијама Клуба. Исход овог турнира је следећи: Малохоцић 5,5 поена, Тирић 4, Сребрић 4, Тансковић 4, Чоровић 3,5, Чичак 3, Мркоњић 3, Обрадовић 0 поена.

Истог дана по подне приказан је домаћи филм „Другарчине“, такође у просторијама Клуба.

Душан Стојановић

АКЦИЈА „СВИ У ОДБРАНИ И ЗАШТИТИ“

Успешна провера спремности

★ У ВЕЖБИ УЧЕСТВОВАЛО НЕКОЛИКО ХИЉАДА ПРИПАДНИКА ТЕРИТОРИЈАЛНЕ ОДБРАНЕ, ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ И СПЕЦИЈАЛИЗОВАНИХ ЈЕДИНИЦА ★ ВИСОКА СВЕСТ СВИХ УЧЕСНИКА

У оквиру акције „Сви у одбрани и заштити“ 20. децембра изведена је успешна вежба јединица територијалне одбране и цивилне заштите. Широм белоцрквске општине неколико хиљада људи у радним организацијама, школама установама и месним заједницама проверили су своју способност, обученост и организованост на пословима и задацима општенародне одбране и друштвене самозаштите.

И овом приликом испољена је висока свест свих припадника територијалне одбране, цивилне заштите и специјализованих јединица који су се у великом броју и организовано ангажовали на спровођењу свих постављених задатака. Поштујући девизу „што више зноја у миру то мање крви у рату“ тапетари „Победе“, графичари „Саве Мунћана“, сељани Крушчице, учесници усмереног образовања, радници ЗРО „Дејан Бранков“, припадници територијалне одбране Месне заједнице Врачевгај и многи други озбиљно и радно проширили су и обновили знање и задатке које ће имати ако једнога дана буде требало бранити своју земљу.

Ова вежба пружила је могућност да се симулирањем ванредне ситуације изврши поновни увид у искуство стечено кроз досадашњу одлуку и практично провери способност свих чинилаца организованог отпора евентуалној агресији.

В. И.

ИЗ ООУР „ДУНАВ“

Вештачко ђубриво под ведрим небом

На „аеродрому“ у кругу ООУР „Дунав“ — Црвена Црква стоји неколико тона вештачког ђубрива ускладиштено под ведрим небом Многи од тих џакова су под утицајем времена отворени, попуцани, оштећени, те је ђубриво у извесној мери јер је хидроскопно, подложно пропадању. До овога је дошло због тога што ООУР не располаже одговарајућим смештајним просторима, који ће пружити потпуну сигурност ускладиштења.

Због смештајних простора и велики број машина и трактора налази се под ведрим небом. Није ли то нечија небрига и намеран однос према друштвеној имовини? Или се можда пропадање машина и репроматеријала економски више исплати од изградње једног одговарајућег складишта.

Т. Момчилов

Иницијативе за нову доградњу организационих форми у ПИК-у „Јужни Банат“

ОСНОВНИ МОТИВ — ЈАЧАЊЕ РЕПРОДУКТИВНЕ СПОСОБНОСТИ

Обавеза критичког преиспитивања и оцене стања постојеће самоуправне организованости и развијености друштвено-економских односа у ООУР-има, радним и сложеним организацијама и утврђивање најприхватљивијих организационих облика који ће поспешити интерне и екстерне доходовне везе произашла је из закључака Општинског саветовања комуниста агрокомплекса друштвеног сектора од 24. фебруара 1981. године.

Од поменутог саветовања је протекло више од 10 месеци. У том периоду ова питања су покретана од појединих ООУР-а у више навата, међутим, организована акција је ипак изостала.

Као делимично оправдање за каш њење у организованом приступу овој материји може се приписати сезони пољопривредних радова која је заиста била интензивна и динамична током читавог периода од фебруара до децембра.

На основу таквог стања ствари на нивоу пословодства РО 11. децембра 1981. године ова питања су разматрана и оцењено је да се расправама на ову тему више не сме одуговлачити, јер и без дубљих анализа је очигледно да садашње организационе поставке не дају ефекте и да садашња организациона устројства ООУР-а доводе до опште стагнације и осиромашења материјалне основе рада и фондова РО у целини што у крајњем случају доводи у питање развој.

Образована је радна група којој је дат задатак да сачини полазне основе за оцену садашњег организационог стања, које ће на првом наредном Радничком савету РО пре зентирати као основу за даља разматрања и предузимање неопходних активности.

После четири године рада ООУР-а под условима досадање организаци оне шеме може се дати прецизна оцена о томе како се остварују претпоставке на којима је таква организациона поставка темељена.

У овом моменту нећемо улазити у то какве су позитивне предности постигнуте садашњом организацијом, јер оне нису ни спорне а било их је у односу на пређашњи организационе облик веома много.

Напредак је учињен у многим сферама рада о чему у крајњој линији говоре и позитивни резултати пословања већине ООУР-а. Међутим, питање је да ли је могло да се постигне више да су спроведене у живот основне претпоставке на којима је темељена садашња организација, тј. да би се у другачијем организационом устројству створили повољнији услови да се та начела ефикасније реализују? Уосталом, ово је критичка оцена садашње организације којој је циљ да оствари расправу о оном што није у складу са ЗУР-ом да би се пронашле такве организационе форме које би биле економски ефикасније, које би омогућиле да се послује продуктивније, да се производи већа маса производа уз што мање утрошке пре свега сировина и енергетских компоненте које су у све већем дефициту.

Поред тога, услови производње су се за протекле 4 године толико изменили да је трагање за формама организације, које су засноване пре свега на продуктивности и економским параметрима ефикасности, питање даљег опстанка сваке организационе формације.

Проблеми који се јављају због не довољног остваривања претпоставки на којима је утемељена садашња организација ООУР-а се данас, после четири године рада нарасли су до те мере да озбиљно угрожавају токове репродукције а зацртани принципи више прерастају у сопствене противуречности. Једноставно речено у пракси нисмо добили онакве организационе целине, односе у производњи и расподели какве смо желели. Неповољна кретања се манифестују у следећем:

— Садашњи ООУР-а све више прерастају у самосталне, независне субјекте у којима у битним сферама односа са другим субјектима у РО преовлађује психологија самодовољности, групно-својинских односа и права јачег.

Договарање на нивоу РО је све теже. Оно се спроводи на нивоу руководилаца, траје бескрајно дуго а најјачи стручни кадар се одваја од непосредне производње и бави се често споредним и периферним пословима. Договори у веома великом броју случајева никог не обавезују јер не постоји механизам који би обезбедио њихово спровођење. Информисање базе о постигнутим договорима је једнострано, недовољно, тенденциозно, негачно или никакво и оно често полази са позиција парцијалних интереса појединца, одређене групе или колектива. Унутар неких ООУР-а у односима све више долази до изражаја фамилијарност и линија незамерања, што отупљује критеријуме односа према средствима рада а паралише рад самоуправних органа и комисија. Критеријуми технолошке и радне дисциплине су зато на веома ниском степену а често су толико широки да се не могу одредити границе оптималних величина.

Такве тенденције се манифестују пре свега на јединство радне организације у целини које је доведено у питање, из чега проистиче низ негативних појава које се одражавају у производњи као ограничавајући фактори продуктивности рада а пре свега преко: степена коришћења средстава, степена коришћења радних потенцијала, степена коришћења осталих потенцијала које пружа заједништво. Набројаћемо само неке важније деформације које су јако изражене а то су:

— Индустријски капацитети се користе у просеку од 40 до 80 одсто;

— од укупних ораничних површина у функцији производње налази се само 74,22 одсто;

— иако по једном ха располажемо са 2,03 КС вучне снаге трактора често се догађа да се радови не извршавају у агророковима. дистрибуција средстава рада и крупне механизације је све слабија. Ако до испомагања и дође настају спорови око фактурних цена које су редовно формиране без здраве економске логике као и због других периферних питања око којих се максимално исцрпљују интелектуалне и стручне снаге ООУР-а;

— више није редак случај да нема испомагања и на пословима стратешког карактера у сетви, берби, жетви;

— степен коришћења радних потенцијала у РО као целини је негде на нивоу од 70 одсто од стварних могућности а у неким ООУР-има због сезонског карактера производ- испод 50 одсто. Међусобног испомагања у радној снази између грана ратарства — воћарства и виноградарства уопште нема па се на тој основи непотребно ангажује сезонска радна снага;

— уски интереси ООУР-а и РЗ и неке њихове самоуправне одлуке које не воде рачуна о другим субјектима су нарочито неповољно деловале код расподеле средстава за ЛД, при набавкама ситног инвентара, механизације, путничких возила и у опште при вршењу набавне функције. Није редак случај да су такве одлуке угрозиле динамику робно-новчаних токова и ликвидност РО у целини;

— број путничких и теренских возила се повећао у периоду од оснивања нових ООУР-а до данас за 1/3. Данас имамо укупно 34 возила а има више ООУР-а са 2 и 3 путничка транспортна средства. Службена путовања су утростручена а пословни контакти са спољним партнерима веома разуђени, понекад штетни како за пословање ООУР-а тако и за углед РО и ПИКа;

— број радника на административно техничким и помоћним пословима је порастао два пута а обим административно-техничких послова код неких послова као што је то у књиговодству порастао је чак за седам пута. Због несклада између наслога посла администрације недовољне механизованости и нерационалне организованости тих послова слабо се одвијају послови од виталног значаја као што су: нормативна делатност, имовинско-правни послови, послови развоја и анализе, послови финансија. Књиговодствени послови одвијају се у условима перманентне трке за изворном документацијом и законским роковима.

Комерцијална функција се не уклапа у савремене токове и нарасле потребе производње и услуга и све више постаје кочница спровођења планиране производне оријентације. Уопште узевши, великим обим административних послова чија је експанзија још у току савладава се на уштрб ажурности и квалитета и то пре свега оног квалитета који може подићи продуктивност рада ООУР-а јер се предност даје пословима којима треба да се задовоље законски минимуми и екстерне потребе шире друштвене заједнице.

— Посебан проблем представља постојање 19 жиро-рачуна како са становишта обима посла, тако са становишта утрошака помоћног материјала и провизија које се по тој основи плаћају.

Ако узмемо у обзир чињеницу да трошкови платног промета и провизије по једном просечно преквентном жиро-рачуну (без трошкова рада на попуњавању образаца и материјала) износе у просеку 200.000 динара годишње (ООУР-а „Бресква“ по завршном рачуну 1980. године 220.525 динара) онда је јасно да нас 18 жиро-рачуна стаје више од пола милијарде старих динара, а то је трошак над којим се морамо дубоко замислити.

Када се свему овоме додају чињенице да физички обим производње у свим делатностима у РО стагнира, да у пракси не живе јединствени критеријуми у расподели те да ООУР-и чији су тржни услови повољни користе све могућности да за ЛД захвате максимум а ООУР-и који слабије послују не надомештају на уштрб свог личног дохотка неостварене фондове неизбежно је да укупна маса средстава за проширење материјалне основе рада има опадајући тренд. Ово значи да је укупна маса репродукционих средстава РО „Пољопривреда“ у сталном опадању узимајући при томе износе у реалним вредностима њихове куповне моћи.

Посебан је проблем активирања тих средстава и њиховог улагања у програме који су приоритетни због тешких услова договарања и спремности ООУР-а за удруживање па и на тој основи су та средства распарцелисана и још више обезвређена. И на крају овако велики број ООУР-а није најпогоднији за доходовно повезивање по линијама производње на екстерном плану јер се ООУР-и баве различитом производњом што захтева да се сваки ООУР посебно повезује а то изискује додатна администрирања и проблеме у тој области још више компликује.

На основу свега што је овде речено у оквиру полазних оцена остваривања циљева зацртаних при формирању нових ООУР-а у циљу спровођења ЗУР-а произилазе следећи:

Закључци

★ Да основна опредељења и интенције из докумената који су претходили формирању нових ООУР-а у циљу спровођења ЗУР-а нису у току четворогодишњег рада живела у непосредној пракси.

★ Валоризација рада кроз тржишне цене допринела је стагнацији материјалне производње и продуктивности рада а како су трошкови изазвани датим организационим поставкама у сталном порасту економичност и рентабилност пословања опада.

★ Такво стање има посебан утицај на део укупних средстава који се издвајају за фондове у РО „Пољопривреда“ у целини и њихова вредност у реалним величинама је све мања. То доприноси слабљењу репродуктивне способности РО и угрожава даљи развој.

На основу таквих закључака намеће се потреба за покретањем активности за усавршавање организационих форми из којих ће са већим степеном сигурности произаћи повећање физичког обима производње уз смањење трошкова пословања ООУР-а и РО у целини и преко којих ће ООУР-и бити у већој мери него до сада оспособљени за уже и шире доходовно повезивање.

Основни мотив доградње и усавршавања организационих форми мора бити пре свега економски аспект тј. јачање репродуктивне способности и на тој основи обезбеђење проширене репродукције која ће омогућити раст животног стандарда радника, веће запошљавање и развој самоуправљања и продукционих односа у духу ЗУР-а.

Предлаже се Радничком савету РО да буде иницијатор покретања предложених активности.

Антон Шованец

РУКОМЕТАШИЦЕ НА ОКУПУ

Тренер рукометашица „Младости“, које се успешно такмиче у друштву војвођанских лигаша, ових дана извршио је прозивку. Наиме, от почеле су припреме за наставак пролећног дела првенства.

До пред крај овог месеца тренираће се у затвореним просторијама, а потом ће рукометашице провести седам дана у Поречу, наравно о свом трошку.

Охрабрује да се теже повређена рукометашица у јесењем делу Татјана Шљивовачки потпуно опоравила. Као што је познато, она је голгетер „Младости“, па се у наставку првенства од ње много очекује.

Сава Соколовић

ТЕАТАР „ЖАРКО ВАСИЉЕВИЋ — ДОБИТНИК „НАГРАДЕ ОСЛОБОБЕЊА БЕЛЕ ЦРКВЕ“

АМАТЕРИЗАМ НА ПРОФЕСИОНАЛНОМ НИВОУ

★ И ПОРЕД НЕДОСТАТКА ПРОСТОРИЈА И ФИНАНСИЈСКИХ ПРОБЛЕМА, ПРЕДСТАВЕ НЕ ГУБЕ У КВАЛИТЕТУ ★ ТЕАТАР БИ ТРЕБАЛО ДА БАР ДВА ПУТА МЕСЕЧНО ИМА СВОЈ ДАН

Да се само радом и залагањем може доћи до признања, показао је Театар „Жарко Васиљевић“. Он је за свој рад дугогодишњи рад у области културе прошле године добио „Награду ослобођења Беле Цркве“. Награда је изузетно признање, тим пре што су је добили у време свог јубилеја — 10 година рада и постојања.

Театар је основан 1971. године на иницијативу Јована Путника, а прва представа у извођењу Театра била је „Стојанка мајка Кнежопољка“.

Данас Театар има двадесет сталних и активних чланова и, наравно, известан број оних „по потреби“. Добрица Ментјуков, Тима Рашајски и Анђелко Стефановић су ветерани — у Театру су од његовог оснивања. Остало су млади људи: студенти, радници, несвршени средњошколци — сви испод тридесет година старости.

За ових десет година рада Театар је имао око 30 премијера — у просеку три премијере годишње, плус десетак реприза. За све то време чланови Театра суочавали су се и суочавају се са многим проблемима. А с обзиром да су они ипак аматери и да хлеб зарађују на другој страни, то их је само упорност и огромна љубав према позоришту одржала на окупу.

Театар, наиме, већ годинама муче два проблема: недостатак просторија и финансирање. Финансира их СИЗ за културу, који им годишње обезбеђује 16 милиона старих динара. Ова суманије довољна, па је како кажу новчана помоћ „Победе“, „Белоцркванке“ и „Жарка Златара“ изузетно драгоцена и доприноси битисању Театра. Међутим, уз све ово сигурно је да размена рада овде треба да нађе право место. Јер, она би допринела сигурности Театра, а истовремено и већем интересовању за позориште, приближавању позоришта радном човеку.

Театар се, иначе, огледао у различитим жанровима ,а користио је претежно дела домаћих писаца. Наравно, публика је могла да види и извроног „Ујка Вању“ Чехова, „Плутање“ Вајтхеда, Лорку... Представе су изузетно квалитетне — то више и није аматеризам. Зато су радо гледане и до сада није било случаја да играју пред полупразним гледалиштем. Па ипак, чињеница је да би годишње могло да буде и више представа. Чланови Театра сматрају да, заправо, позориште треба бар два пута месечно да има свој дан, да се људи навикну на њега, па макар представе играли и пред двадесетак гледалаца.

Високом квалитету представа допринела је сарадња са познатим редитељима какви су Јован Путник, Мира Ојданић и посебно Славко Татић. Са Татићем су почели и он им је режирао четири представе. За представу им је потребно око месец дана свакодневног и дисциплинованог рада. Рад се своди на вечерње сате.

Театру припада велика заслуга у организовању БАПС-а, те изузетне културне манифестације у нашем граду. БАПС је иницирао Савез СИЗ-ова културе Јужног Баната и до сада је одржан пет пута. Први БАПС је изазвао одушевљење и тако је сваке године у данима БАПС-а, како због позоришних представа, тако и због гостију вечери. Иако је то првенствено сусрет јужнобанатских аматера, БАПС је проширио своју сарадњу. До сада су на њему учествовала позоришта из Смедеревске Паланке и Крушевца, а у плану је да се сарадња још више прошири.

Захваљујући члановима Театра и најмлађи су 1980. године добили Дечију сцену.

Театру у марту месецу предстоји Фестивал малих сцена у Панчеву. Надамо се да ће се и овај пут вратити са неком од награда. Награда ослобођења их храбри и радује, иако су је, како кажу, и раније очекивали.

Љиљана Живковић

ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЖАРКО ЗРЕЊАНИН“

240 УЧЕНИКА НА ЗИМОВАЊУ

★ ЗАШТО И ОСТАЛЕ ШКОЛЕ ИЗ ОПШТИНЕ НЕ КРЕНУ ЊЕНИМ СТОПАМА?

Ових дана вратила се група ђака ОШ „Жарко Зрењанин“ са десетодневног боравка на рекреативној настави, у прекрасном туристичком одмаралишту Дивчибаре.

Поред редовне наставе 193 дечака и девојчица, колико их је било, више часова дневно проводили су на снегу у природи. Ученици су веома задовољни организацијом, смештајем и исхраном за време боравка на Дивчибарама.

По речима Томислава Станковића директора Школе, цена дневног боравка по ученику релативно је приступачна — 215 динара. На сваких 25 ученика, који су одлазили на зимовање, Самоуправна интересна заједница васпитања и образовања дотирала је по два дневна боравка (један из својих средстава, а један из средстава ученичког и студентског стандарда). То је на неки начин стимулација за масовнији боравак у природи.

Треба рећи и то да је цео IV/2 разред ОШ „Жарко Зрењанин“, децембра прошле године, о трошку СИЗ-а васпитања и образовања, боравио на рекреативној настави на Летенци— Фрушка Гора.

Ова Школа припрема још једну групу од педесет ученика, који ће крајем овог месеца отићи на седмодневно зимовање на Дивчибаре, уз цену од 250 динара дневно.

Када је реч о цени пансиона мишљења су различита. Родитељи са већим примањима оцењују да је цена приступачна. Насупрот њима, родитељи са ниским примањима је скупо. Но било како било, добро је да бар једна школа из белоцркванске општине, четврту годину узастопно, организује преко зиме за своје ученике рекреативну наставу и зимовање на планини за време зимског распуста.

Иначе ОШ „Жарко Зрењанин“ има дугорочни аранжман са Центром за рекреацију „25. мај“ из Београда, да ђаци ове школе проводе зими по неколико дана у одмаралишту „Стеван Филиповић“ на Дивчибарама. Директор школе истиче да је организација зимовања већ уходна ствар и да ће се с тим обликом наставити и у будуће.

Поставља се, међутим, питање зашто и остале основне школе из ове општине на сличан начин не организују одлазак ученика на зимовање? Посебно ОШ „Жива Јовановић“ и ОШ „Златибор Гојков“ из Јасенова, које имају већи број ученика. Другим речима, зашто не крену стопама ОШ „Жарко Зрењанин“ која је спремна да осталим школама пружи помоћ у организацији зимовања.

Сава Соколовић

КУЛТУРА И ОБРАЗОВАЊЕ

ПУТЕВИМА РЕФОРМЕ

★ ДАЉИ ПРЕОБРАЖАЈ УСМЕРЕНОГ ОБРАЗОВАЊА ★ ТРАНСФОРМАЦИЈА СИЗ-ова ЗА УСМЕРЕНО ОБРАЗОВАЊЕ

Цела ова школска година обележена је низом значајних активности и акција на преображају усмереног образовања које, ове године, прати и трансформација самоуправних интересних заједница за усмерено образовање.

У ове активности, које се спроводе у целој Војводини, укључена је и наша друштвено-политичка заједница. Може се слободно рећи да више него икад раније радни људи и грађани наше општине са интересовањем и разумевањем прате све ове акције, што се у пуној мери доказало у недавно вођеној јавној дискусији о образовању за прво занимање.

У овом тренутку посебно су интересантна два документа: један је Предлог закона о изменама и допунама закона о самоуправним интересним заједницама образовања, а други је Нацрт закона о васпитању и образовању, који је стављен на јавну дискусију.

Личне и заједничке потребе и интересе у области средњег образовања радници и радни људи могу задовољити у посебним заједницама за усмерено образовање или у склопу већ постојећих заједница за опште образовање. Ово друго решење је, свакако, и најрационалније за мале општине, да се задржи једна интересна заједница за образовање, с одвојеним средствима и посебним делегатским већима за опште и средње образовање.

Тако би децентрализацијом средстава и непосреднијим утицајем удруженог рада и свих заинтересованих субјеката у општини, створили боље услове да удружени рад у општини израсте у субјекат образовне политике.

Што се тиче Нацрта закона о васпитању и образовању, значајнију новину представља спајање заједничких основа средњег васпитања и образовања и позивноусмереног образовања и васпитања у јединствено средње усмерено образовање, у оквиру којег ће се остварити разни програмски садржаји од I до V степена сложености послова тј. степена стручне спреме. Карактеристика планова и програма васпитно-образовног рада, по појима ће се стицати сви степени стручне спреме у оквиру средњег образовања, је да оспособљава за рад и за наставак образовања ,а да на сваком степену имају завршни карактер. То је концепт једнак у свим републикама и покрајинама, у складу са Договором социјалистичких република и социјалистичких аутономних покрајина о заједничким основама система васпитања и образовања.

У духу предстојећих законских промена, већ су почеле промене у систему организовања Центра за заједничко средње и позивноусмерено васпитање и образовање „Сава Мунћан“ у Белој Цркви. На референдуму одржаном 7. јануара ове године радници две основне организације овог Центра изјаснили су се за Самоуправни споразум о удруживању у јединствени Образовни центар средњег образовања и васпитања „Сава Мунћан“.

М. П.

ЈАВНА РАСПРАВА НАЦРТА ЗАКОНА О ВАСПИТАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ

Секција за образовање ОК ССРНВ Бела Црква организовала је 13. јануара 1982. године, у Марксистичком центру у Белој Цркви, расправу о Нацрту закона о васпитању и образовању.

У раду Секције, поред великог броја просветних радника из свих школа у општини, учествовали су и друг Милисав Лазић, подсекретар покрајинског Извршног већа и представници Просветно-педагошког завода из Панчева, док се представници удруженог рада нису одазвали.

У живој дискусији која је трајала скоро четири часа стављено је низ критичких примедби како на поједине чланове Нацрта, тако и на његову суштину и дух.

И један и други документ проистекли су, на првом месту, из потребе за даљим социјалистичким самоуправним преображајем васпитања и образовања у духу резолуција и XI конгреса, али и из оправдане критике постојеће праксе и у образовању и у интересним заједницама образовања, које су изречене у јавним дискусијама.

Кад је у питању трансформација интересних заједница, треба рећи следеће. Приликом спровођења одлука X конгреса, у Војводини је извршено централизовање средстава за позивно усмерено образовање на нивоу Покрајине. Протекли период је указао на слабости овакво интересног организовања на подручју образовања, јер је удаљило образовање од удруженог рада и ослабило моћ утицања удруженог рада на образовање. Сада ће се та средства вратити општинама, чиме се приближавају удруженом раду и стварају неопходни услови да удружени рад о њима одлучује. Заправо, у питању су средства за средње образовање, док ће средства за више и високо образовање и даље да се удружују на нивоу Покрајине.

ПОМОЋ УЧЕНИЦИМА ПУТНИЦИМА

До скоро се о ученицима који свакодневно путују аутобусима из околних места у Белу Цркву где похађају наставу, нико није бринуо. Време од доласка аутобуса па до почетка наставе у поподневној смени проводили су по улицама, парку школском дворишту...

У овим хладним данима ,када ни је пријатно шетати градом док се не заврши седми час преподневне смене, омладинска организација Средњошколског центра „Сава Мунћан“ дошла је до идеје коју је убрзо и реализовала, па је тако овај свакодневни проблем решила.

Наиме, са мало воље и сопственим радом просторије у подруму школе претворене су у погодно место за провођење времена до почетка наставе. Сада у њима, уз разговор, топли чај и добру музику — путници чекају да се огласи звоно за почетак наставе, без ометања рада ученицима преподневне смене.

Ово је пример како омладина наше школе свесно решава проблеме који се јављају у њеној средини.

Златко Стефановић

УЈЕДИЊЕЊЕ СИНДИКАЛНОГ ПОКРЕТА У ЈУГОСЛАВИЈИ

(III ДЕО)

ПРОГОНИ И ХАПШЕЊА

Искористивши слабост тадашњег руководства, владајућа буржоазија прешла је у оштар напад на класни радднички покрет. Масовно су хапшени и прогањани најсвеснији и најборбенији радници. Према непотпуним подацима Међусавезног синдикалног одбора Југославије, од Обзнане (29. децембра 1920. године; до октобра 1921. године, кроз затворе је прошло око 40 хиљада пролетера, а око 1.000 лица изведено пред суд.

У самом Београду — каже се у извештају Међусавезног синдикалног одбора Југославије — после оба атентата прошло је кроз затворе око 12.000 радника који су већином били протерани.

То масовно хапшење поновило се у Београду јуна 1922. године, када је било ухапшено и из Београда протерано око 10. хиљада радника. За време терора против комуниста, социјалисти Живка Топаловића и Витомира Кораћа држали су се полицијски. Они су усвему помагали реакцију у борби против Комунистичке партије и класних синдиката.

Полиција је социјал-патриотима за услугу коју су учинили дала све радничке домове и сву имовину радничког покрета. Када су реформисти, помоћу полиције, дошли до домова, штампарија и синдикалних архива и отворили своје канцеларије, одржали су 2. августа 1921. године у Београду конференцију, на којој су створили социјалистичку заједницу Југославије. 7. и 8. јануара 1922. године образовали су реформисти Савез ранничких синдиката Југославије, као своју централу, а главне радничке савезе Београда и Сарајева претворили су у покрајинске органе централе. 1925. године реформистички синдикати променили су своје име у Уједињени радднички синдикални савез Југославије (УРССЈ).

НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТИ

Основна радничка маса с огорчењем је дочекала цепање револуционарног радничког покрета и оснивање реформистичких Синдиката под заслугом полиције. Она је наставила борбу за слободу рада забрањеног Уједињеног револуционарног синдикалног покрета. Радничка класа, упркос масовним хапшењима, захтевала је укидање „Обзнане“ отварање затворених синдиката, повратак и предају конфискованих домова и синдикалних архива Уједињеним синдикатима, право повратка протераних функционера и радника, обуставу прогона и накнаду поднете штете због затварања синдиката.

Под притиском одлучне борбе радничких маса, руковођене од Партије, влада је била принуђена да, стављајући услов „партијске независности“, маја 1921. године донесе јавно решење о отварању затворених синдиката, али је поверљиво наредила властима да се тога решења не држе.

Централно радничко синдикално веће покушало је да обнови свој рад. Веће је покренуло почетком јануара 1921. године у Београду лист „Синдикални покрет“, који је влада одмах забранила. Исту судбину доживео је и други лист „Радднички синдикати“.

Централно радничко синдикално веће одржало је у другој половини јуна 1921. године свој Пленум. На Пленуму је донета одлуку о укидању 12. тачке из 4. члана Правила, која је говорила о повезаности Синдиката с Комунистичком партијом Југославије. То је био услов постављен од стране режима, да дозволи рад синдикатима Централног радничког синдикалног већа. Али, после атентата на краља Александра и Драшковића, у јуну и јулу 1921. године, није дозвољен рад Централном радничком синдикалном већу Југославије и његовим синдикатима.

Зато је 27. октобра 1921. године, на синдикалној конференцији у Београду, створена нова привремена централна синдикална инстанца, Међусавезни синдикални одбор (МСО), и образовани тзв. Независни синдикати, независни у том смислу што статутарно нису били повезани ни с једном партијом.

ПРВА ЗЕМАЉСКА КОНФЕРЕНЦИЈА НЕЗАВИСНИХ СИДНИКАТА

Прва Земаљска конференција независних синдиката одржана је 27-28. јануара 1923. године у Београду и основан је Централни радднички синдикални одбор Југославије. На овој Конференцији припремљен је извештај који је штампан у посебној књизи „Положај радничке класе у Југославији“. Пројекат Акционог програма предвиђао је бацање тежишта и свих снага на организовање индустријског радништва. Међутим, на Конференцији је дошло до противника оваквог организовања тако да су неке најважније тачке измењене и донете друге формулације. По новим формулацијама, задаци Централног радничког синдикалног одбора Југославије био је организовање занатског радништва у већ постојеће професионалне организације. Исто тако, организациона култура ,која је пројектом Статута предвиђала окружна и покрајинска синдикална већа и одборе, замењена је крутим и мање демократским централизмом. Измењен је пројекат Статута месних синдикалних већа којима је одузета свака самоиницијатива.

Овај поступак на Конференцији био је један од првих покушаја синдикалне бирократије да Независне синдикате извуче испод утицаја Комунистичке партије, односно да од њих направи десне фракције против нове линије Комунистичке партије.

У току 1921. и 1922. године Независни синдикати водили су низ важнијих акција. Једна од таквих акција је била кампања за помоћ гладнима у Русији. Скупљено је преко 3 милиона динара и послата у СССР нарочита делегација. На општинским изборима 1921. године Независни синдикати су се активно заложили за победу листе Комунистичке партије. Вођена је широка акција по стамбеном питању преко Удружења кирајџија ,затим против скупоће, а упркос полицијском терору вођена су два значајна штрајка, и то у Трбовљу и затим штрајк бродарских радника у Београду, два штрајка у фабрици вагона у Славонском Броду итд.

(Наставиће се)

Драгослав Николић

КУСИЋ ЈЕ ДОМАЋИН У ТВ ЕМИСИЈИ „ЗНАЊЕ-ИМАЊЕ“ СУСРЕТА МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЈАСИКА, ОПШТИНА КРУШЕВАЦ, ДАНА 25, 26, И 27 ФЕБРУАРА 1982. ГОДИНЕ.

ЕМИТОВАЊЕ ОВЕ ЕМИСИЈЕ ЈЕ 28. ФЕБРУАРА У РЕДОВНОМ ПРОГРАМУ

Марксистичка трибина

ПРИПРЕМА: Радован Марковић

(II Део)

Класици марксизма и религија

У неким својим размишљањима о питањима религије Лењин је отишао корак даље од Маркса и Енгелса. Док њих двојица корене религиозности виде у страху од природних и друштвених сила, које човек није спознао и њима овладао, Лењин обраћа пажњу и на друге психолошке корене религиозности као: емоције, осећање зависности, егоизма и тд. Истина и већина од ових корена религиозности има своју основу у првим тзв. социјалним коренима. Из његовог разматрања питања религије намеће се један социолошки захтев за тражењем различилих корена религиозности код различитих социјалних друштвених група. Отуда и његово инсистирање на „продирању“ у социјалну суштину религије.

Религија по Лењину, треба да буде проглашена за приватну ствар „али значење тих речи треба тачно одредити“. Она је приватна ствар само у односу на државу а никако у односу на радничку партију. Држава се неће мешати у унутрашња питања религијских организација нити ће оне бити повезане државном влашћу. Свако у таквој држави може слободно да исповеда било коју, или ни једну религију. Држава не прави никакве разлике између грађана у односу на њихов став према религији. Проглашење религије као приватне ствари јесте принципијелно решење односа социјалистичке државе према религији.

Лењин се бавио и питањима односа револуционарне радничке партије и религије. У више својих радова истиче да у односу на партију социјалистичког пролетаријата религија није приватна ствар. Она се против религије мора борити „идејним оружјем“ те је религија „општепартијска, општепролетерска ствар“. То, ни у ком случају не значи да комунисти нису обавезни другарски се односити према радницима који верују.

У тексту „О односу радничке партије према религији“ Лењин се залаже за „стрпљив“ рад партије на одумирању религије, а не „срљати у авантуру политичког рата“ против ње.

АТЕИЗАМ— (од грч. Атеос — онај који пориче постојање бога, безбожник) данас означава сваку доктрину која свесно негира постојање бога или богова и одбацује религију као веровање у натприродне и човеку надређене силе.

АПСТРАКЦИЈА — (од ат. Абстрацио — издвајање) је моменат процеса сазнања који се састоји у мисаоном одвајању општих својстава, веза и односа од релативно небитних својстава предмета који се проучава. Тако, када је запажено да нека тела проводе електричну струју, она су названа проводницима, а својство које им је заједничко и које је описано-проводљивост. Реч проводљивост је апстрактан термин а само својство издвојено од осталих апстракција.

ДИРИНГ ЕУГЕН — немачки филозоф и економиста. Најзначајнији је представник буржоаског социјализма, који је видео у „природним напорима индивидуалног ума“ темељ друштвеног уређења. Проповедао теорију о растућем уделу радника у друштвеном производу, и видио спас будућности у помирању класних антагонизама. Био је противник хришћанства.

ЛУДВИГ ФОЈЕРБАХ — немачки филозоф (1804-1872.), почео студирати филологију а потом филозофију. Чврсто је стајао на позицијама материјализма.

РАЦИОНАЛИЗАМ — систем заснован на разуму, насупрот систему заснованом на откровењу. Рационализам се такође зове и систем према коме прве, основне идеје имају порекло у разуму, насупрот емпиризму који изјављују да је порекло свега нашег сазнања у искуству.

ИМАГИНАРАН — (имаго-слика) што се заснива само на уобразиљи, што нема збиљског основа, што је само измишљено.

ПРОСВЕТИТЕЉСТВО — ширење критички изложених идеја против свих предрасуда и традиционалне заосталости.

(наставиће се)

У СИЗ-у ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ

„Деда Мраз“ за децу и одрасле

Само два дана уочи Нове године у СИЗ-у за социјалну заштиту наше општине било је необично бучно. Под окићеном јелком 80 новогодишњих пакетића. Исто толико деце са својим родитељима нестрпљиво је очекивало прозивку. А када је „деоба“ отпочела и шарени пакетићи са слаткишима наишли се у рукама ових малишана, њиховим задовољним осмесима и захвалности није било краја.

Сачекавши да и последњи малишан добије свој поклон, поразговарали смо са радницима СИЗ-а.

— Новогодишњи пакетићи додељују се већ пет година деци ужива оца социјалне помоћи и деци која су на породичном смештају-рекли су нам. На овај начин омогућено је да „Деда Мраз“ не мимоиђе оне дечвојчице и дечаке који се не налазе ни у дечијим вртићима нити у школским клупама. Неки од њих су овде први пут видели како изгледа окићено новогодишње дрво. А када се има у виду да дете које похађа вртић или школу, а поред тога има оба запослена родитеља, добија по три пакетића, онда је хумана и морална вредност ових поклона које СИЗ додељује деци из угрожених породица знатно већа од 20 хиљада старих динара.

Али, то није све. Према одлуци СИЗ-а за дечију заштиту Покрајине у децембру је исплаћен и дупли дечији додатак за ове малишане, док је Скупштина општинског СИЗ-а за социјалну заштиту заузела став да се корисницима новчане помоћи за Нову годину исплати у виду трина есте рате помоћ у висини од 3.000 динара, како би се бар донекле побољшао њихов животни стандард.

Г Мокрачек

Историјски архив Бела Црква

РУЖНИ МАНИРИ НАШИХ НАВИКА

„После боја - копљем у трње"

Нова година је остала за нама. Свечани декори наших просторија су поскидани. Јелке нам више нису потребне, па смо их „бацили". Као и увек. Ништа необично у томе, да није оно „али", које нам увек квари расположење и замрачује видокруг.

Такав „видокруг" ових дана „красио" је насеље Расадник II. Појединим станарима овог насеља било је тешко да се из својих топлих соба спусте лифтом и јелке заједно са осталим отпацима, положе поред канти за смеће. Учинили су оно што им је било лакше и једноставније — бацили су их кроз прозор или са терасе доле.

Неколико оваквих „декора" око зграде и није страшно. Страшне су навике, част изузецима, да се на овакав начин ослобађамо и много чега другог, почев од амбалаже пре храмбених производа, преко увелог цвећа, опушака од цигарета, па и доњег рубља и амбалаже од новокупљеног намештаја. Уз то, често смеће бацамо поред канти за ђубре, уместо у њих. А када захучи кошава да и не причамо — цео круг насеља претвара се у право сметлиште. Још страшније је што нико од нас тај простор, који служи нашој деци за игру, не чисти а тако је од усељења овог насеља). Додуше, понекад се почисте стазе испред зграде, али оно што је са друге три стране, на травњаку или паркингу, као да није наше.

Травњаци су опет посебна прича. Диван зелени покривач одржао се само једну сезону после усељења. Посађене су тада и младе саднице, а добар део њих није стигао ни једном да олиста. Деца су један од најпогоднијих травњака претворила у фудбалски терен. Па нека, морају се негде играти. Али су тај исти терен и поједини власници аутомобила претворили у раскрсницу и сквер за окретање и паркирање возила, и тако га разровали. Није редак случај да су стазе које воде према појединим зградама претворене у паркинге, а само на двадесетак метара даље је паркинг простор за све четири зграде Расадника II.

Када смо добили кључеве од станова заборавили смо при томе да су и простори око ових зграда, уствари, наша дворишта, баште и улице — огледало наше савести и уредности. Изостала нам је самоиницијатива за организовањем акција на уређењу животне средине. Заборавили смо да није све у новцу — платити, па нека други чисти. Покушајмо да само децу организујемо за уклањање разних растурених отпадака, па ћемо се уверити колико елана има у њима. А тек када би родитељи удружили снаге са децом... кад би се мало више ангажовали и кућни савети... и када би им за узор послужили први суседи из Расадника I.

Г. Мокрачек

СИГУРНОСТ И НАВИКА

Сигурност никада не сме бити скупа- Према неким статистичким подацима 25 одсто власника аутомобила одмах монтира на кров аутомобила кровни носач, 45 одсто радио-апарат, 24 одсто разне украсне делове, (спојлере, сирене). Међутим, само 15 одсто има у колима пумпу за ваздух, 18 одсто сајлу за вучу, а чак сваки шести возач нема резервни точак. Ретко који возач за вуче руку дубље у џеп и купи наслоне за главу, дечије сигурносно седиште, обртомер, све четири зимске гуме. У последње време лансирају се корисни инструменти као вакумметар, који визуелно приказује потрошњу горива и мерач угла затварања платинских дугмади.

Саобраћај какав је данас захтева максималну пажњу и концентрацију. Уобичајена парола „Хвала што не пушите" у колима, аутобусу, колико пута смо је прочитали и мирно запалили цигарету у својим или туђим колима. Ова устаљена навика може бити узрок удеса. Лекари кажу да дувански дим у коме има никотина и других материја, које се сматрају канцерогеним, негативно утичу на орган вида. Иритирано димом око може да поцрвени и да сузи. Уз све те сметње возач од тренутка паљења цигарете повремено пушта волан и тресе пепео што скреће његову пажњу.

Многи возачи нису упућени у то како треба подесити сигурносни појас. На југословенским друмовима дневно гине 15 лица а преко 180 се повреди, од којих знатан део остају инвалиди.

Стручњаци су утврдили да би сваки трећи погинули возач или путник остао у животу да је био прописно везан. Законски прописи обавезују поседовање сигурносних појасева, њихову употребу, али је права реткост видети возача и сапутника који користе појасеве. Важно је појасеве користити и у градској вожњи јер и при брзини 25 км/час може се у директном судару теже повредити. Међутим, везивањем појаса нисте имуни на повреде и немојте се храбрити да тада можете брже и агресивније возити. Ако појас није довољно затегнут он ничему не служи и тада је формалност. Навика да имате добро затегнут појас брзо се стиче па се возач осећа сигурнији при кочењу и вожњи у кривини. Због свега овог везујте „појас живота".

Најопасније је искушење допустити детету да седи поред возача и да се приликом вожње игра воланом, кључевима и возачем. Ако неко жели дете да држи у крилу нека седне на задње седиште, то ће бити много сигурније и по пропису.

Првог јануара 1981. год. у јавном саобраћају могу се користити само јединице мере СИ (Међународни систем јединица).

Моћ аутомобила, трактора и свих погонских уређаја и машина уместо устаљене коњске снаге изражава се само W (ват) или KW (киловат). Једна коњска снага садржи 0,7355 KW.

М. Стојков

Писма редакцији

Поводом писма редакцији у прошлом броју

У децембрарском броју „Белоцркванских новина" у рубрици „Писма редакцији", објављено је и једно писмо чији је аутор Ненад Синђелић. На ово писмо не бисмо одговорили (иако је проткано ироничним хумором) да није друг Ненад претерао и у последњем пасусу употребио речи којима ту није место (част и хуманост се обично спомињу код сасвим других тема и немају никакве везе са техничким условима за нова укопчавања...).

У следећем броју „Белоцркванских новина" биће шире објашњена проблематика спровођења аутоматизације а дотле само нешто о Ненадовом случају.

Друг Ненад је поднео захтев 1975 године, а не 1972. како он то наводи, мада има приличан број грађана који су захтеве поднели 72. и 73. године а нису још добили телефонске прикључке нити су јавност обавештавали о „неодговорном понашању радника из поште" (како рече Ненад).

Почетком 1981. године почели смо са новим укопчањима тамо где су постојале техничке могућности. У том периоду нико из комшилука Ненада Синђелића није добио телефон иако има и оних који су захтеве поднели раније него он. Нико није прикључен на АТЦ из разлога што је извод са ког би се могли обезбедити прикључци већ одавно „пун" па су чак, као и свуда, коришћени и двојници.

Самоуправни споразум који је Ненад потписао и на основу којег је платио 9.500,00 динара, обавезује ПТТ да обезбеди техничке услове за телефонске прикључке, а ни у једном члану не стоји рок када ће се извршити и укопчавање. Дан укључења се не може прецизирати, јер, такође, постоји низ других предрадњи које је потребно урадити ради обезбеђења услова. У улици где станује Синђелић постоји још један проблем који је новијег датума а о коме ће бити речи у наредном броју „Белоцркванских новина". Друг Ненад може да очекује прикључење на АТЦ у току пролећа. Уколико га занима судбина његовог новца можемо рећи следеће: просечна цена по прикључку је 57.000,00 динара, он је платио 11.928,40 динара, а то представља само један део, потребних средстава, тако да једино више учешћа више претплатника може обезбедити већа материјална средства а тиме и услове рада. Ако Ненад сматра да овакво понашање ПТТ-а не служи на част и уколико жели, новац му може бити враћен са каматом као да је исти „уложио" на штедњу даном уплате.

Рајнић Иван

КУЛТУРНО ПРОСВЕТНИ ЦЕНТАР „БЕЛА ЦРКВА"
БИОСКОП „ЗВЕЗДА"

Репертоар за фебруар 1982. године

1— 4. КАСКАДЕР — амерички — акциони
1— 4. СИЛВИЈА У ЦАРСТВУ СТРАСТИ — немачки еротски
4— 7. ВЛАКОМ ПРЕМА ЈУГУ — домаћи — комедија
4— 7. САМО ЈЕДНОМ СЕ ЉУБИ — домаћи — драма
4— 7. РЕВИЈА КАРАТЕ — КУНГ ФУ ФИЛМОВА (4 филма)
8—11. ОДМЕТНИК ДИК ТЕРПИН — шпански — авантуристички
11—14. ВЕЛИКА ПРВА ДИВИЗИЈА — амерички — ратни
11—14. МОНИКА — ЉУБАВ У 16 — немачки еротски
15—18. ПРИЈАТЕЉ У НЕВОЉИ — амерички — детективски
18—21. НОЋНЕ ИГРЕ — амерички — психолошка драма
18—21. СЛАТКЕ АВАНТУРЕ — амерички — комедија
22—25. ЧОВЕК С' БОГАРТОВИМ ЛИЦЕМ — амерички авантуристич.
25—28. БИТКА МЕЂУ ЗВЕЗДАМА — амерички — научно-фантастични
25—28. МАЗУРКА У КРЕВЕТУ — дански — еротски

МАЛИ ОГЛАСИ

Дана 30. децембра 1981. године нестао ми је ловачки кер, пасмине немачки краткодлаки птичар, старости 9 месеци. Боја браон-мелиран, са браон главом. Одазива се на име „ЛОРД". У случају проналаска јавити на адресу РУСОВАН БРАНИСЛАВ, Бела Црква, Партизанска 78. Поштеном налазачу следи награда од 1.000 динара.

Захвалница

Неизмерно се захваљујемо за помоћ, разумевање и саучествовању у болу, посебно колективу болнице за плућне болести, затим СУБНОР-у, резервним војним старешинама, родбини и пријатељима, приликом сахране нашег драгог супруга, оца, свекра, Марковић Радивоја, дугогодишњег друштвено-политичког радника, резервног старешине и комунисте, који је изненада преминуо 29. 12. 1981. године, после кратке и тешке болести, у својој 58. години.

Захвални: Супруга Зорица, ћерка Славица, син Драган и снаја Радица.

Спорт ◆ Физичка култура ◆ Спорт

ШАХ У ШКОЛЕ

ДИСЦИПЛИНОВАНО И БОРБЕНО

★ ЖЕЉКО МИХЕЛЧИЋ ПОБЕДНИК ШКОЛЕ ЗА 1981. ГОДИНУ

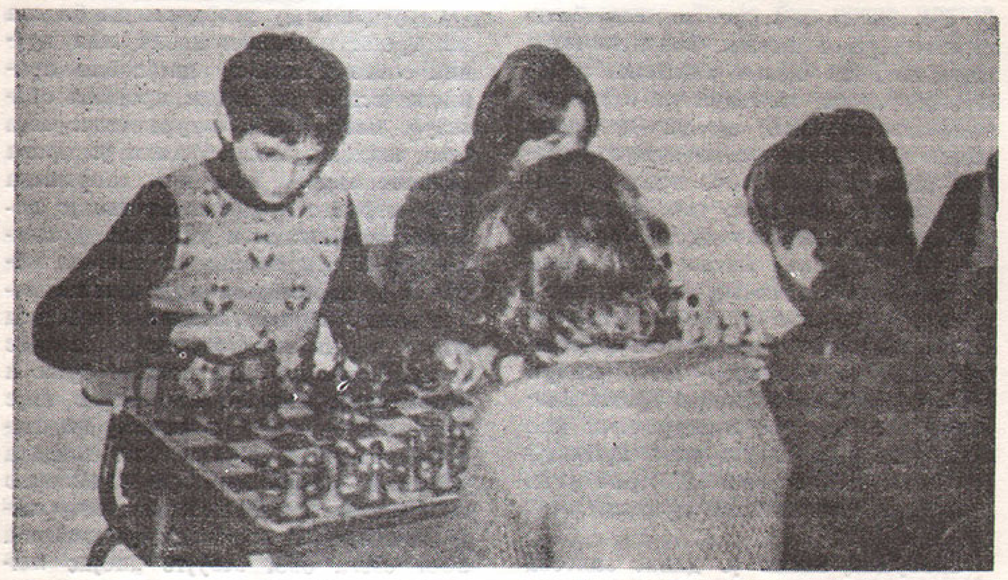

Из масовности ниђи ће и квалитет за коју годину — Првенство Основне школе „Жарко Зрењанин“ за 1981. годину окупило је чак 74 шахиста полетараца

Шаховско првенство школе „Жарко Зрењанин“ завршено је, на опште задовољство, констатацијом да за будућност шах-клуба „Бела Црква“ нећемо степети уверивши се да је интересовање младих, за ову племениту древну игру, задивљујуће велико. Недопустиво би било заваравати се предњом констатацијом и препустити таленат индивидуалном развоју, без икаквог стручног надзора. Ради тога неопходно је да сада старији „ступе на сцену“ и да акцију „Шах у школе“ крунишу договором око обезбеђења стручног и квалитетног рада, што ће се, са сигурношћу можемо тврдити, веома брзо одразити на откривање младих талената за којима белоцрквански шах већ годинама вапи.

Ова масовна шаховска манифестација указала је још на неке значајне моменте којима се можемо поносити. Наиме, задивљујуће је било то што, како се турнир ближио крају, борбени жар учесника се распламсавао да би у задњим партијама достигао кулминацију. Све партије протицале су у жестоком темпу, тако да до задњег момента није се знао победник. Такође радује примерна дисциплина и збиља витешки однос младих према шаховској игри, што би требало да послужи као узор и рецепт за све шаховске турнире.

Коначни поредак је следећи:

1. Жељко Михелчић 8,5; 2. Тамара Бурђев 7,5; 3—6. Борис Бурђев, Владан Перишић, Мерима Стаматовић, Златко Максимовић по седам поена; 7. Слободан Пауновић 6,5; 8—16. Драган Благојевић, Миодраг Радивојевић, Душица Борђевић, Весна Стаматовић, Александар Митровић, Илија Блануша, Милан Милићевић, Игор Линцу, Љубомир Пауновић по 6 поена итд.

У оваквој жестини борбеног духа најбоље се снашао и заслужено тријумфовао талентовани ЖЕЉКО МИХЕЛЧИЋ, ученик VII разреда, док је вицешампионску титулу, такође заслужено, понела ТАМАРА ЂУРЂЕВ, ученица VII разреда.

Радовало би када би се и друге школе придружиле овом узору Основне школе „Жарко Зрењанин“.

Матија Пагач

ВИСОКО ПРИЗНАЊЕ НАШИМ ЏУДИСТИМА

ЗЛАТНА ПЛАКЕТА НАЈБОЉИМА

★ ЗА ДУГОГОДИШЊИ УСПЕШАН РАД ПРИЗНАЊА ДОБИЛИ ТРЕНЕР И КЛУБ

Поводом тридесетогодишњице џудо Савеза Војводине, најбољим клубовима и заслужним појединцима, за постигнуте резултате, допринос развоју и популаризацији овог спорта у Покрајини и за успешну сарадњу додељене су плакете.

Међу награђенима нашао се Центар за болничке спортове, из Беле Цркве и тренер Мирољуб Бура. Њима су припала највећа признања које је џудо Савез Војводине доделио поводом свог јубилеја-златне плакете.

Тако је и са највишег форума у Покрајини одато признање овим заслужним аматерима који годинама, уз велика одрицања, остварују врхунске резултате и на савезним и на међународним такмичењима успешно репрезентују наш спорт.

Континуираним радом, у условима који су све пре него повољни, створена је јака екипа, способна да се носи са најјачим клубовима у земљи.

Зато је ово велико признање клубу и тренеру дошло у праве руке као сатисфакција за све уложене напоре.

Исаковић

БЕЛОЦРКВАНСКИ КАРАТЕ НА САВЕЗНОМ НИВОУ

Белоцрквански карате-спорт, који улази у тринаесту годину постојања, поред досадашњих успеха, пласирао се у врховни ранг такмичења у појединачној конкуренцији. Наш члан РАДЕ АНДРЕЈИЋ такмичећи се у апсолутној конкуренцији за јуниоре изборио је освајањем трећег места у Војводини право учешћа на државном нивоу такмичења. Дошао је са скромним десетим местом, (од могућих двадесет и четири) што је омогућило да се име нашег града пренесе до Нашица домаћина одржаног првенства, у карате спорту. Иначе, Раде је врло интензивно савлађивао варијанте напада и одбране припремајући се за спортске спаринге, марљиво увежбавајући елементе снаге, брзине издржљивости, окретности, акробатике, што је постало саставни део његовог свакодневног начина живљења.

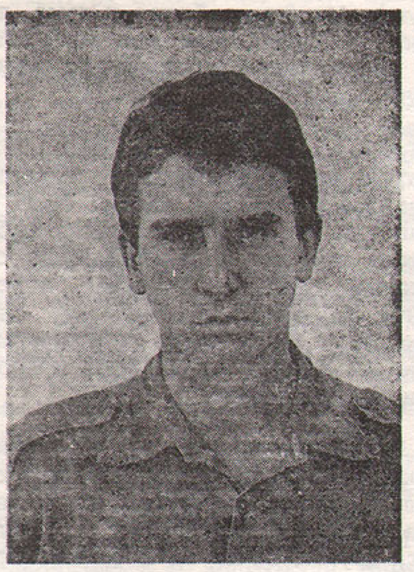

Раде Андрејић

Такође је запажен резултат и двојице наших чланова који су се пласирали при врху војвођанског каратеа у појединачном извођењу ката. Златко Кратохвил освојио је четврто, а Зоран Старовић шесто место. Сигурно би у овом случају белоцрквански карате био богатији за још коју медаљу да бодовне судије нису испољавале субјективну наклоност при оцењивању такмичара из својих клубова.

Петар Чула је од прошлог лета носилац звања „црни појас - 1 дан“ те је та чињеница значајна за квалитативно побољшање у педагошком раду са пионирима који су у децембру прошле године полагали за ученичка звања и сви са успехом окончали полагање.

Овакви успеси карате-спорта произилазе и као резултат рашчишћавања слабости у сопственим редовима, које су настале због несамоуправног понашања појединаца, а разрачунавање са њима условило је конципирање будућег рада на строго програмским основама, са јасно израженим и постављеним циљевима, колективном раду одлучивању и самоуправном понашању свих чланова. У току је рад на анализи и сагледавању услова организационе и нормативне реорганизације Карате-клуба као статусног облика, јер садашња форма рада је превазиђена, умногоме успорава темпо остваривања постављених циљева и задатака.

Сви ови успеси, постављени циљеви, садашња активност, могу да скрену токове даљег рада, ако се у политици расподеле средстава за редовно одвијање спортске активности не будемо држали прокламованог критеријума: „резултати па средства“, јер садашњи резултати дошли су у врло тешким материјалним условима.

З. С. и З. Р.

СПОРТ И ФИЗИЧКА КУЛТУРА У 1981. ГОДИНИ

УСПЕСИ И РАЗОЧАРЕЊА

На испраћају сваке године, по устаљеној пракси, своде се рачуни. Критички се оцењује активност, па се добре ствари користе као искуство за даљи рад, а лоше одстрањују као ружна прошлост.

То се чини и на пољу физичке културе. Форумских оцена још нема, али се са сигурношћу може рећи да је у физичкој култури у 1981. години постигнуто више но што се очекивало.

Са такмичарског аспекта, женски рукометни клуб „Младост“, овогодишњи добитник „Награде ослобођења Беле Цркве“ пријатно је изненађење. Џудисти, нарочито у категорији пионира, заузели су видно место на југословенском нивоу. Спортисти на води прошле године постигли су значајне резултате. У скоковима у воду за пионире, на дасци од 1 до 3 метра, Бела Црква је дала пионирског првака Југославије у личности Јасмине Михајловић. Аеро-клуб „Живица Митровић“ прошле године је био домаћин Републичког аеро-првенства, у скоковима падобранаца на највећем белоцркванском језеру. Друштво за телесно васпитање „Партизан“ знатно је оживело рад и доста се ангажовало на масовном спорту код свих узраста.

Једино када је реч о најпопуларнијем спорту, дакле о фудбалу, прошла година се може оценити неуспешном. Посебно велико разочарање је ФК „БАК“, који годинама не може да изађе из кризе.

Оно што највише охрабрује, а постигнуто је прошле године, јесте изградња и реконструкција спортских терена, у чему Бела Црква иначе оскудева. Изграђено је модерно рукометно игралиште које се убраја у најквалитетније у Војводини. Реконструисана је сала за физичко васпитање при Средњошколском центру. У току је изградња сале за физичко васпитање при Основној школи „Жива Јовановић“, у којој ће моћи да се одигравају првенствене кошаркаше и рукометне утакмице. Центар за борилачке спортове извршио је адаптацију својих просторија. ФК „Вултурул“ из Гребенца, из средстава самодоприноса, приводи крају изградњу игралишта . . .

То су само неколико вредних достигнућа у минулој години. Шта очекивати у 1982. рећи ћемо у наредном броју нашег листа.

Сава Соколовић

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Главни и одговорни уредник: Озрен Ђурђев Издавачки савет: Божидар Шијачки (председник), Душан Станковић, Свешко Јевановић, Раде Бабић, Јасмина Станојев, Зеран Павлов, Алојз Хлавачек, Антон Шованец, Јасмина Добрић, Владимир Кастељанов, Миодраг Војновић, Озрен Ђурђев, Гордана Мокрачек, Ксенија Бранковић. Редакцијски колегијум: Стојче Соколовић, Владимир Бранков, Мирјана Пешић и Радмила Гава. Редакција за русински језик: Николае Ванариу, Еленуца Корнан, Бужор Туртуреа, Сорин Лападат, Дојна Бајаш. Стални сарадници: Светолик Суботић, Татијана Тимотијевић, Антон Шованец, Ђорђе Перчинов, Тодор Момчилов и секција за информисање ОИССОВ Коректор: Здравковић Станимир. Уредник фотографије: Стеван Палинкаш. Технички сарадници: Бура Мирољуб. Штампа: Графичко предузеће „Сава Мунћан“. Рукописи и фотографије се не враћају. Адреса листа: Бела Црква Трг Маршала Тита 2. Тел.: 851-065. Жиро рачун 66810-678-2190. Претплата полугодишња: за нашу земљу 37 динара, за иностранство 60 динара, годишња: за нашу земљу 74 динара, за иностранство 120 динара.